

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA INFRASTRUKTURO IN PROSTOR

Langusova ulica 4, 1535 Ljubljana

T: 01 478 80 00
F: 01 478 81 39
E: gp.mzip@gov.si

www.mzip.gov.si

Številka: 007-426/2012/16-00821033
Ljubljana, dne: 27. 2. 2013
EVA: 2012-2430-0191
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREVOZIH V CESTNEM PROMETU, SKRAJŠANI POSTOPEK – predlog za obravnavo (novo gradivo št. 2)
1. Predlog sklepov vlade: Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN in 8/12) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... sprejela naslednji <p style="text-align: center;">SKLEP:</p> <p>Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozi v cestnem prometu (EVA: 2012-2430-0191) in ga posreduje Državnemu zboru Republike Slovenije s predlogom, da ga obravnava po skrajšanem postopku.</p> <p style="text-align: center;">dr. Božo Predalič GENERALNI SEKRETAR</p> <p>Priloga: – predlog zakona</p> <p>Prejmejo: – Državni zbor Republike Slovenije – Ministrstvo za infrastrukturo in prostor – Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo – Zbirka dokumentarnega gradiva</p>
2.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva: - mag. Miloš Pregl, generalni direktor Direktorata za promet - Bogdan Potokar, vodja Sektorja za cestni prevoz - Tanja Kocjančič, sekretarka
2.b Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu Državnega zbora:

- Zvone Černač, minister
- dr. Igor Šalamun, državni sekretar
- mag. Miloš Pregl, generalni direktor Direktorata za promet

3. Gradivo se sme objaviti na svetovnem spletu:

DA

4.a Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem oziroma skrajšanem postopku v Državnem zboru RS z obrazložitvijo razlogov:

Na podlagi prve in tretje alineje prvega odstavka 142. člena Poslovnika državnega zbora (Ur.l. RS, št. 92/07- uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 79/2012 Odl.US) se predlaga obravnavati predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu po skrajšanem postopku, ker gre za manj zahtevne spremembe in dopolnitve zakona povezane z usklajevanjem s pravom EU in za druge manj zahtevne spremembe zakona.

Evropska komisija je 25. 10. 2012 Republiki Sloveniji poslala Uradni opomin - kršitev št. 2012/2160 v zvezi z izvajanjem Direktive 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. 07. 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov. Evropska komisija v Uradnem opominu Republiki Sloveniji očita kršitev splošnega dogovora glede prehodnih obdobj za pridobitev temeljne kvalifikacije z vsemi državami članicami, kot je bilo dogovorjeno na Odboru Evropske komisije za voziška dovoljenja dne 27. 5. 2009, saj določbe glede prehodnih obdobj ni v celoti implementiralav svoj pravni red. Zato je potrebno spremeniti Zakon o prevozih v cestnem prometu (Ur.l. RS, št. 131/06), kar je Republika Slovenija že najavila Evropski komisiji v odgovoru na Uradni opomin, ki ga je posredovala 24. 12. 2012. S predlagano spremembo Zakona o prevozih v cestnem prometu bo Republika Slovenija določila skrajne roke za voznike drugih držav članic EU, do katerih morajo imeti vpisano kodo 95 v voziškem dovoljenju oziroma posebni izkaznici. Za voznike, ki imajo voziške kategorije D1, D1 + E, D ali D + E pridobljene pred 10. 9. 2008 in voziške kategorije C1, C1 + E, C ali C + E pred 10. 9. 2009, začne obveza vpisa kode 95 veljati v skladu z dogovorom na Odboru Evropske Komisije za voziška dovoljenja, in sicer;

- za voznike voziških kategorij D1, D1 + E, D ali D + E od **10. 9. 2015** in
- za voznike voziških kategorij C1, C1 + E, C ali C + E od **10. 9. 2016**.

Zakon o prevozih v cestnem prometu se spreminja tudi zato, da bo mogoče učinkovito izvajati inšpekcijski nadzor izvajanja rednih usposabljanj, spremembe pa urejajo tudi kazenske določbe za licenco Skupnosti, ki se nanašajo na opravljanje prevozov potnikov (4. člen Uredbe 1073/2009/ES) in prevozov blaga (4. člen Uredbe 1072/2009/ES). Zakon o prevozih v cestnem prometu je treba spremeniti zato, da bo mogoče sporočati podatke o kršitvah prevoznih podjetij in upravljavcev prevozov v nacionalni elektronski register cestnih prevoznikov skladno s 5. točko Priloge IV k Uredbi 1071/2009/ES.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu spreminja tudi nekatere določbe v zvezi z javnim potniškim prometom, predvsem na področju posebnega linijskega prevoza, kjer se spreminjajo nekatere določbe, ki so ostale še iz prejšnje zakonodaje in jih je potrebno zaradi novih ukrepov v zvezi z integracijo javnega potniškega prometa ustrezno spremeniti. Spremeniti je potrebno tudi določbe v zvezi s subvencioniranim javnim potniškim prometom in jih prilagoditi novim ukrepom na področju subvencioniranega javnega potniškega prometa.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu znižuje zagrožene globe za fizične osebe, pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost ter njihove odgovorne osebe, in sicer za nekatere prometne prekrške, ki po nimajo pomembnejšega vpliva na prometno varnost.

4.b Predlog za skrajšanje poslovnih rokov z obrazložitvijo razlogov:

Predlagamo, da predlog zakona obravnavata Odbor Vlade RS za gospodarstvo ter Vlada RS na svoji prvi seji po prejemu gradiva in ga pošlje v Državni zbor v zakonodajni postopek, saj gre za manj

zahtevne spremembe in dopolnitve zakona.

5. Kratek povzetek gradiva

Direktiva 2003/59/ES o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov je bila sprejeta 15. 07. 2003. Direktiva, ki je bila sprejeta za zagotavljanje skupne ravni usposabljanja voznikov določa obvezne temeljne kvalifikacije in redno usposabljanje za profesionalne voznike, ki so državljani držav članic ali delajo za podjetja s sedežem v EU. V skladu s 14. členom direktive je bil rok za implementacijo direktive 10. 09. 2006, rok za praktično uvedbo temeljnih kvalifikacij pa je potekel 10. 09. 2008 za voznike, ki imajo vozniško dovoljenje kategorije D1, D1 + E, D ali D + E (avtobusi), in 10. 09. 2009 za voznike, ki imajo vozniško dovoljenje kategorije C1, C1 + E, C ali C + E (tovornjaki). Vse države članice so direktivo prenesle v svojo zakonodajo in jo izvajajo.

Republika Slovenija je vsebino direktive implementirala v svoj pravni red, in sicer z Zakonom o prevozih v cestnem prometu (Ur.l. RS, št. 131/2006). Tako se določbe direktive izvajajo od leta 2008, za vse voznike enako ne glede na državljanstvo. Tako slovenski nadzorni organi skladno z zakonom zahtevajo, da imajo vozniki iz drugih držav članic v vozniskem dovoljenju oziroma posebni izkaznici o vozniški kvalifikaciji vpisano kodo 95 (kot je določeno v prilogi II Direktive 2003/59/ES), ne zahtevajo pa spričeval o strokovni usposobljenosti.

Evropska komisija je v zvezi z izvajanjem Direktive 2003/59/ES Republiko Slovenijo 29. 2. 2012 zaprosila za pojasnilo glede neupoštevanja prehodnih obdobj določenih v Direktivi 2003/59/ES v okviru odprtja pilotnega projekta št. 3152/12/MOVE. Evropska komisija je podala opozorilo glede morebitnega kršenja direktive in Republiko Slovenijo pozvala, naj spoštuje splošni dogovor glede prehodnih obdobj z vsemi državami članicami, kot je bilo dogovorjeno na Odboru za vozniška dovoljenja 27. 5. 2009. Na podlagi drugega odstavka 8. člena direktive je bil namreč na seji odbora sklenjen sporazum, s katerim je bilo dogovorjeno medsebojno priznavanje prehodnih obdobj, ki so jih določile države članice. Skladno z navedenim, voznikov do leta 2015 (vozila kategorije D) in do leta 2016 (vozila kategorije C) ni mogoče kaznovati v nobeni državi članici, če niso opravili rednega usposabljanja. Dogovor je bil sklenjen, ko je Republika Slovenija zahtevo po izpolnjevanju temeljne kvalifikacije že implementirala v svoj pravni red, in sicer leta 2006 z Zakonom o prevozih v cestnem prometu (Ur.l. RS, št. 131/06). Tako v zakonu ni posebnih določb oziroma izjem za tuje voznike.

Republika Slovenija je Evropski komisiji podala pojasnilo 19. 4. 2012. V odgovoru je med drugim navedla, da slovenski nadzorni organi skladno z zakonom zahtevajo, da imajo vozniki iz drugih držav članic v vozniskem dovoljenju oziroma posebni izkaznici o vozniški kvalifikaciji vpisano kodo 95, (kot je določeno v prilogi II Direktive 2003/59/ES), ne zahtevajo pa spričeval o strokovni usposobljenosti. Pri implementaciji določb direktive je Republika Slovenija namreč razumela, da morajo od datumov navedenih v 14. členu, torej od leta 2008 oziroma 2009 dalje, imeti vsi vozniki kvalifikacijo vpisano v vozniško dovoljenje ali izkaznico o vozniskih kvalifikacijah ne glede na kakšni podlagi je bila vozniku kvalifikacija priznana. Zato naj bi tudi vozniki, ki bodo prvo redno usposabljanje opravili šele v letih 2015 in 2016, že imeli v vozniskem dovoljenju vpisano kodo 95. Pri prenosu določb direktive v slovenski pravni red je bilo mogoče razumeti, da se določbe 8. člena direktive nanašajo samo na izvedbo prvega rednega usposabljanja in niso povezane s pridobitvijo oziroma priznanjem temeljne kvalifikacije voznika.

Evropska komisija je 1. 08. 2012 pojasnilo Republike Slovenije zavrnila z obrazložitvijo, da je praksa slovenskih organov v nasprotju s splošnim dogovorom glede prehodnih obdobj določenih v Direktivi 2003/59/ES in Republiko Slovenijo 25. 10. 2012 posredovala Uradni opomin – kršitev št. 2012/2160, s katerim Republiko Slovenijo poziva, da v roku dveh mesecev poda svoj odgovor.

Republika Slovenija se je v odgovoru na Uradni opomin, ki ga je posredovala Evropski Komisiji dne 24. 12. 2012 zavezala, da bodo potrebne spremembe Zakona o prevozih v cestnem prometu predvidoma sprejete in objavljene v Uradnem listu RS najkasneje v roku 6 mesecev, torej do maja 2013. S spremembo Zakona o prevozih v cestnem prometu bo Republika Slovenija določila skrajne roke za voznike drugih držav članic EU, do katerih morajo imeti vpisano kodo 95 v vozniskem dovoljenju oziroma posebni izkaznici. Za voznike, ki imajo vozniške kategorije D1, D1 + E, D ali D + E pridobljene pred 10. 9. 2008 in vozniške kategorije C1, C1 + E, C ali C + E pred 10. 9. 2009,

začne obveza vpisa kode 95 veljati v skladu z dogovorom na Odboru Evropske Komisije za voziška dovoljenja, in sicer;

- za voznike voziških kategorij D1, D1 + E, D ali D + E od **10. 9. 2015** in
- za voznike voziških kategorij C1, C1 + E, C ali C + E od **10. 9. 2016**.

V praksi izvajanj rednih usposabljanj se je pokazalo, da bodo učinkovit nadzor nad izvajanjem teh usposabljanj lahko izvajali inšpektorji, ki imajo kot pooblaščené uradne osebe določena pooblastila in znanja. Pri nadzoru je potrebno občasno preverjati prisotnost prijavljenih voznikov, kot tudi ustrezno strokovnost predavateljev na predmetnih usposabljanjih. Pri nadzoru je potrebno tudi preveriti identiteto kakšne osebe oziroma prepovedati nadaljnje izvajanje usposabljanj.

Sprememba prvega in drugega odstavka 124. člena Zakona o prevozih v cestnem prometu je pripravljena z namenom, da se najprej posebej navede kazenske določbe za licenco Skupnosti, ki se nanaša na opravljanje prevozov potnikov (4. člen Uredbe 1073/2009/ES), ter opravljanje prevozov blaga (4. člen Uredbe 1072/2009/ES). Zato so posebej navedene še ostale kršitve vezane na licenco Skupnosti ter nacionalno licenco. Na ta način je narejena natančna specifikacija kršitev vezanih na licenco Skupnosti ter nacionalno licenco. Takšna ureditev je potrebna zaradi tega, da bo možno posebej sporočati podatke o kršitvah prevoznih podjetij in upravljavcev prevozov v nacionalni elektronski register cestnih prevoznikov skladno s 5. točko Priloge IV Uredbe 1071/2009/ES. Posebej se morata evidentirati predvsem kršitvi glede posedovanja licence Skupnosti za opravljanje prevoza potnikov in prevoza blaga, saj lahko omenjeni kršitvi predstavljata izgubo dobrega ugleda iz Uredbe 1071/2009/ES za podjetje ter upravljavca prevoza.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu spreminja tudi nekatere določbe v zvezi z javnim potniškim prometom, predvsem na področju posebnega linijskega prevoza, kjer se spreminjajo nekatere določbe, ki so ostale še iz prejšnje zakonodaje in jih je potrebno zaradi novih ukrepov v zvezi z integracijo javnega potniškega prometa ustrezno spremeniti. Spremeniti je potrebno tudi določbe v zvezi s subvencioniranim javnim potniškim prometom in jih prilagoditi novim ukrepom na področju subvencioniranega javnega potniškega prometa. Uvaja možnost nakupa polletnih in letnih vozovnic, ki bodo upravičence razbremenile administrativnih postopkov in čakalnih dob ob nakupu vozovnic. Za posamezne linije ali več linij v skladu z Uredbo 1370/2009 (ES) omogoča podelitev koncesije neposredno s sklenitvijo pogodbe po izvedbi postopka za ugotavljanje najugodnejšega ponudnika, kar bo omogočilo hitrejše prilagajanja javnega potniškega prometa potrebam potnikov.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu znižuje zagrožene globe za fizične osebe, pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost ter njihove odgovorne osebe, in sicer za nekatere prometne prekrške, ki po nimajo pomembnejšega vpliva na prometno varnost.

Gradivo je usklajeno s Koalicijsko pogodbo o sodelovanju v Vladi Republike Slovenije za mandat 2012–2015, in sicer z 9. poglavjem (Učinkovita država), točka 9.1.

V novem gradivu številka 2, smo upoštevali redakcijske popravke Službe Vlade RS za zakonodajo in dopolnili obrazložitev.

6. Presoja posledic

a)	na javnofinančna sredstva v višini, večji od 40 000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	na usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	NE
c)	administrativne posledice	NE
č)	na gospodarstvo, posebej na mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	na okolje, kar vključuje tudi prostorske in varstvene vidike	NE
e)	na socialno področje	NE

f)	na dokumenta razvojnega načrtovanja:	NE
	<ul style="list-style-type: none"> - na nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja, - na razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna - na razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic, višjih od 40 000 EUR		
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic, nižjih od 40 000 EUR		
Sprememba zakona ne bo imela robernih finančnih posledic.		
8. Predstavitev sodelovanja javnosti		
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja		DA / NE
/Če NE, navesti razlog za ne objavo./		
/Če DA:		
Datum objave:		
V razpravo so bili vključeni:		
- Združenje Občin Slovenije		
9. Predstavitev medresorskega usklajevanja		
Gradivo je bilo poslano v medresorsko usklajevanje:		
<ul style="list-style-type: none"> - Ministrstvo za pravosodje in javno upravo - Ministrstvo za finance - Ministrstvo za notranje zadeve - Služba Vlade RS za zakonodajo 		
Datum pošiljanja: 12. 2. 2013		
Gradivo je usklajeno:		v celoti / v pretežni meri / delno
10. Gradivo je lektorirano		
		DA
11. Zahteva predlagatelja za		
a)	obravnavo neusklajenega gradiva	NE
b)	za nujnost obravnave	DA
c)	obravnavo gradiva brez sodelovanja javnosti	NE
12. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti		DA
13. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade		NE
14. Gradivo je pripravljeno na podlagi sklepa vlade št. ... z dne ...		

PRILOGA: jedro gradiva

Zvone Černač
MINISTER

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREVOZIH V CESTNEM PROMETU

I UVOD

1 OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJETJE PREDLOGA ZAKONA

V Republiki Sloveniji temeljne kvalifikacije voznikov tovornih vozil in avtobusov v cestnem prometu urejata Zakon o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 131/06, 5/07 – popr. 123/08, 28/10, 49/11, 40/12 – ZUJF in 57/12) in Pravilnik o temeljnih kvalifikacijah za voznike motornih vozil v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 103/10 in 63/12, v nadaljnjem besedilu: pravilnik).

Že od leta 1998, ko so bile v Republiki Sloveniji prvič uvedene licence za opravljanje prevozov potnikov ali blaga v cestnem prometu, so morali vozniki slovenskih prevoznikov izpolnjevati določene pogoje glede usposobljenosti oziroma kvalifikacij. Do 3. 8. 2001, ko je bil uveljavljen nov Zakon o prevozih v cestnem prometu (ZPCP-1), so morali imeti vozniki za izpolnjevanje zahteve po kvalifikaciji dokončano najmanj srednjo poklicno izobrazbo ne glede na smer šole in niso imeli kakšnih posebnih izpitov za pridobitev temeljne kvalifikacije. Da ima voznik ustrezno izobrazbo, je bil tudi eden od pogojev, da je prevoznik lahko pridobil licenco.

Od sprejetja ZPCP-1, točneje od 3. 8. 2001, so imele temeljno kvalifikacijo voznika priznane osebe, ki so pridobile ustrezno nacionalno poklicno kvalifikacijo (NPK) voznik/voznica. NPK so pridobile z ustreznim pisnim preizkusom znanja. Vstopna pogoja za opravljanje izpita sta bila končana osnovna šola in vozniški izpit kategorije B.

Zaradi prenosa Direktive 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. 7. 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2003/59/ES) v pravni red Republike Slovenije se je z novim Zakonom o prevozih v cestnem prometu ZPCP-2 (Uradni list RS, št. 131/06 in 5/07 – popr.), ki je bil uveljavljen 31. 12. 2006, za pridobitev temeljne kvalifikacije voznikov uvedel nov sistem, na podlagi katerega vozniki pridobijo temeljno kvalifikacijo, in sicer z ustreznim izpitom pred komisijo ministrstva, pristojnega za promet. Na podlagi tako pridobljene temeljne kvalifikacije vozniki dobijo ustrezno spričevalo, na podlagi katerega se jim vpiše predpisana koda (095) v vozniško dovoljenje ali posebno izkaznico o vozniških kvalifikacijah. S to kodo, ki jih v vozniška dovoljenja vpisujejo upravne enote, dokazujejo svojo usposobljenost oziroma pridobitev temeljne kvalifikacije v vseh državah članicah EU. Ta sistem se je v skladu z direktivo uvedel za voznike, ki imajo vozniško dovoljenje kategorij D1, D1 + E, D ali D + E (avtobusi) od 10. 9. 2008 dalje, in za voznike, ki imajo vozniško dovoljenje kategorij C1, C1 + E, C ali C + E (tovornjaki) od 10. 9. 2009 dalje. Od takrat morajo vozniki, ki na novo pridobijo vozniško kategorijo C ali D, za pridobitev temeljne kvalifikacije opraviti pisni in praktični preizkus znanja.

Ob uveljavitvi ZPCP-2 je bila temeljna kvalifikacija priznana voznikom, ki so imeli priznane kvalifikacije za voznika pred letom 2001 oziroma so si v tem času pridobili NPK voznik/voznica. Tudi to je bilo v skladu z direktivo, ki določa, da temeljne kvalifikacije ni treba pridobiti voznikom, ki so pridobili vozniško dovoljenje kategorije D pred 10. 9. 2008 oziroma kategorije C pred 10. 9. 2009. Za te voznike direktiva tudi določa, da morajo prvo redno usposabljanje voznikov v trajanju najmanj 35 ur opraviti najpozneje do 10. 9. 2013 oziroma do 10. 9. 2014.

Direktiva 2003/59/ES tudi zahteva, da morajo vozniki, ki imajo pridobljeno temeljno kvalifikacijo, vsakih 5 let opraviti redno usposabljanje v trajanju vsaj 35 ur. V Republiki Sloveniji je 21 organizacij, ki so pooblaščenice za izvajanje teh rednih usposabljanj. S pravilnikom je bilo tudi omogočeno »letno« opraviljanje rednega usposabljanja, in sicer tako da obvezo 35 ur voznik opravi

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREVOZIH V CESTNEM PROMETU

I UVOD

1 OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJETJE PREDLOGA ZAKONA

V Republiki Sloveniji temeljne kvalifikacije voznikov tovornih vozil in avtobusov v cestnem prometu urejata Zakon o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 131/06, 5/07 – popr. 123/08, 28/10, 49/11, 40/12 – ZUJF in 57/12) in Pravilnik o temeljnih kvalifikacijah za voznike motornih vozil v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 103/10 in 63/12, v nadaljnjem besedilu: pravilnik).

Že od leta 1998, ko so bile v Republiki Sloveniji prvič uvedene licence za opravljanje prevozov potnikov ali blaga v cestnem prometu, so morali vozniki slovenskih prevoznikov izpolnjevati določene pogoje glede usposobljenosti oziroma kvalifikacij. Do 3. 8. 2001, ko je bil uveljavljen nov Zakon o prevozih v cestnem prometu (ZPCP-1), so morali imeti vozniki za izpolnjevanje zahteve po kvalifikaciji dokončano najmanj srednjo poklicno izobrazbo ne glede na smer šole in niso imeli kakšnih posebnih izpitov za pridobitev temeljne kvalifikacije. Da ima voznik ustrezno izobrazbo, je bil tudi eden od pogojev, da je prevoznik lahko pridobil licenco.

Od sprejetja ZPCP-1, točneje od 3. 8. 2001, so imele temeljno kvalifikacijo voznika priznane osebe, ki so pridobile ustrezno nacionalno poklicno kvalifikacijo (NPK) voznik/voznica. NPK so pridobile z ustreznim pisnim preizkusom znanja. Vstopna pogoja za opravljanje izpita sta bila končana osnovna šola in vozniški izpit kategorije B.

Zaradi prenosa Direktive 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. 7. 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2003/59/ES) v pravni red Republike Slovenije se je z novim Zakonom o prevozih v cestnem prometu ZPCP-2 (Uradni list RS, št. 131/06 in 5/07 – popr.), ki je bil uveljavljen 31. 12. 2006, za pridobitev temeljne kvalifikacije voznikov uvedel nov sistem, na podlagi katerega vozniki pridobijo temeljno kvalifikacijo, in sicer z ustreznim izpitom pred komisijo ministrstva, pristojnega za promet. Na podlagi tako pridobljene temeljne kvalifikacije vozniki dobijo ustrezno spričevalo, na podlagi katerega se jim vpiše predpisana koda (095) v vozniško dovoljenje ali posebno izkaznico o vozniških kvalifikacijah. S to kodo, ki jih v vozniška dovoljenja vpisujejo upravne enote, dokazujejo svojo usposobljenost oziroma pridobitev temeljne kvalifikacije v vseh državah članicah EU. Ta sistem se je v skladu z direktivo uvedel za voznike, ki imajo vozniško dovoljenje kategorij D1, D1 + E, D ali D + E (avtobusi) od 10. 9. 2008 dalje, in za voznike, ki imajo vozniško dovoljenje kategorij C1, C1 + E, C ali C + E (tovornjaki) od 10. 9. 2009 dalje. Od takrat morajo vozniki, ki na novo pridobijo vozniško kategorijo C ali D, za pridobitev temeljne kvalifikacije opraviti pisni in praktični preizkus znanja.

Ob uveljavitvi ZPCP-2 je bila temeljna kvalifikacija priznana voznikom, ki so imeli priznane kvalifikacije za voznika pred letom 2001 oziroma so si v tem času pridobili NPK voznik/voznica. Tudi to je bilo v skladu z direktivo, ki določa, da temeljne kvalifikacije ni treba pridobiti voznikom, ki so pridobili vozniško dovoljenje kategorije D pred 10. 9. 2008 oziroma kategorije C pred 10. 9. 2009. Za te voznike direktiva tudi določa, da morajo prvo redno usposabljanje voznikov v trajanju najmanj 35 ur opraviti najpozneje do 10. 9. 2013 oziroma do 10. 9. 2014.

Direktiva 2003/59/ES tudi zahteva, da morajo vozniki, ki imajo pridobljeno temeljno kvalifikacijo, vsakih 5 let opraviti redno usposabljanje v trajanju vsaj 35 ur. V Republiki Sloveniji je 21 organizacij, ki so pooblaščenice za izvajanje teh rednih usposabljanj. S pravilnikom je bilo tudi omogočeno »letno« opraviljanje rednega usposabljanja, in sicer tako da obvezo 35 ur voznik opravi

vsako leto po 7 ur v skladu s programom, ki ga predpiše ministrstvo, pristojno za promet. To pomeni, da bodo tudi slovenski vozniki prvo redno usposabljanje končali leta 2013 oziroma 2014, kot zahteva direktiva. Ti datumi pa se lahko za posamezne voznike zamaknejo še za največ dve leti, in sicer samo, če je to potrebno, da voznik izenači veljavnost kode 095 z veljavnostjo vozniškega dovoljenja. Tako je za določene voznike ta skrajni rok 10. 9. 2015 (kategorija D) in 10. 9. 2016 (kategorija C).

Kot rečeno, je Republika Slovenija vsebino Direktive 2003/59/ES prenesla v svoj pravni red, in sicer v Zakon o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 131/06 – ZPCP-2). Tako se določbe direktive izvajajo od leta 2008 za vse voznike enako ne glede na državljanstvo. Slovenski nadzorni organi skladno z zakonom tako zahtevajo, da imajo tudi vozniki iz drugih držav članic v vozniskem dovoljenju oziroma posebni izkaznici o vozniški kvalifikaciji vpisano kodo 95, kot je določeno v prilogi II Direktive 2003/59/ES.

Evropska komisija je v zvezi z izvajanjem Direktive 2003/59/ES Republiko Slovenijo 29. 2. 2012 v okviru odprtja pilotnega projekta št. 3152/12/MOVE zaprosila za pojasnilo glede neupoštevanja prehodnih obdobj, določenih v Direktivi 2003/59/ES. Opozorila jo je na morebitno kršitev direktive in jo pozvala, naj spoštuje splošni dogovor glede prehodnih obdobj z vsemi državami članicami, kot je bilo dogovorjeno na Odboru Evropske komisije za vozniška dovoljenja 27. 5. 2009. Na podlagi drugega odstavka 8. člena direktive je bil namreč na seji odbora sklenjen sporazum, s katerim je bilo dogovorjeno medsebojno priznavanje prehodnih obdobj, ki so jih določile države članice. Skladno s tem voznikov do leta 2015 (vozila kategorije D) in do leta 2016 (vozila kategorije C) ni mogoče kaznovati v nobeni državi članici, če niso opravili rednega usposabljanja. Ta sporazum pa je bil sklenjen, ko je Republika Slovenija zahtevo po pridobljeni temeljni kvalifikaciji in vpisani kodi 095 v vozniskem dovoljenju že prenesla v svoj pravni red, in sicer z omenjenim ZPCP-2 iz leta 2006. Tako v zakonu ni posebnih določb oziroma izjem za tuje voznike.

Republika Slovenija je odgovor Evropski komisiji poslala 19. 4. 2012. V njem je med drugim navedla, da slovenski nadzorni organi skladno z zakonom zahtevajo, da imajo vozniki iz drugih držav članic v vozniskem dovoljenju oziroma posebni izkaznici o vozniški kvalifikaciji vpisano kodo 95 (kot je določeno v prilogi II Direktive 2003/59/ES), ne zahtevajo pa spričeval o strokovni usposobljenosti, kot je bil med drugim tudi očitke Komisije. Pri prenosu določb direktive je Republika Slovenija namreč razumela, da morajo imeti od datumov, navedenih v 14. členu, torej od leta 2008 oziroma 2009, vsi vozniki kvalifikacijo vpisano v vozniško dovoljenje ali izkaznico o voznških kvalifikacijah ne glede na to, na kakšni podlagi je bila vozniku kvalifikacija priznana. Zaradi tega naj bi imeli tudi vozniki, ki bodo prvo redno usposabljanje opravili šele v letih do najpozneje 2015 in 2016, v vozniskem dovoljenju že vpisano kodo 95. Pri prenosu določb direktive v slovenski pravni red je bilo mogoče razumeti, da se določbe 8. člena direktive nanašajo samo na izvedbo prvega rednega usposabljanja in niso povezane s pridobitvijo oziroma priznanjem temeljne kvalifikacije voznika.

Evropska komisija je 1. 8. 2012 pojasnilo Republike Slovenije zavrnila z odgovorom, da je praksa slovenskih organov v nasprotju s splošnim dogovorom glede prehodnih obdobj, določenih v Direktivi 2003/59/ES, in Republiko Slovenijo 25. 10. 2012 poslala Uradni opomin – kršitev št. 2012/2160, s katerim jo poziva, naj odgovori v dveh mesecih.

Republika Slovenija se je v odgovoru na uradni opomin, ki ga je poslala Evropski komisiji 24. 12. 2012, zavezala, da bodo spremembe Zakona o prevozih v cestnem prometu predvidoma sprejete in objavljene v Uradnem listu RS najpozneje v 6 mesecih, torej do maja 2013. S spremembo Zakona o prevozih v cestnem prometu bo Republika Slovenija določila skrajna roka za voznike drugih držav članic EU, do katerih morajo imeti vpisano kodo 95 v vozniskem dovoljenju oziroma posebni izkaznici. Za voznike, ki so voznške kategorije D1, D1 + E, D ali D + E pridobili pred 10. 9. 2008 in voznške kategorije C1, C1 + E, C ali C + E pred 10. 9. 2009, začne obveza vpisa kode 95 veljati v skladu z dogovorom na Odboru Evropske komisije za vozniška dovoljenja, in sicer:

- za voznike voznških kategorij D1, D1 + E, D ali D + E od **10. 9. 2015** in
- za voznike voznških kategorij C1, C1 + E, C ali C + E od **10. 9. 2016**.

V praksi izvajanj rednih usposabljanj se je pokazalo, da bodo učinkovit nadzor nad izvajanjem teh usposabljanj lahko opravljali inšpektorji, ki imajo kot pooblaščené uradne osebe določena pooblastila in znanje. Pri nadzoru je treba občasno preverjati prisotnost prijavljenih voznikov, pa tudi ustrezno strokovnost predavateljev na teh usposabljanjih. Pri nadzoru je treba preveriti tudi identiteto kakšne osebe oziroma prepovedati nadaljnje izvajanje usposabljanj.

Sprememba kazenskih določb bo omogočila, da se bodo lahko ločeno sporočali podatki o kršitvah prevoznikov in upravljavcev prevozov v nacionalni elektronski register cestnih prevoznikov skladno s 5. točko priloge IV Uredbe 1071/2009/ES. Posebej se morata evidentirati predvsem kršitvi glede posedovanja licence Skupnosti glede prevoza potnikov in prevoza blaga, saj omenjeni kršitvi lahko pomenita izgubo dobrega ugleda iz Uredbe 1071/2009/ES za podjetje in upravljavca prevoza. Druge manj zahtevne spremembe zakona urejajo inšpekcijski nadzor nad izvajanjem rednih usposabljanj, s katerim se bo zagotovil učinkovit nadzor nad izvajanjem teh usposabljanj, ter kazenske določbe za licenco Skupnosti, ki se nanaša na opravljanje prevozov potnikov (4. člen Uredbe 1073/2009/ES) in prevozov blaga (4. člen Uredbe 1072/2009/ES). Sprememba Zakona o prevozih v cestnem prometu je potrebna, da bo mogoče sporočati podatke o kršitvah prevoznih podjetij in upravljavcev prevozov v nacionalni elektronski register cestnih prevoznikov skladno s 5. točko priloge IV Uredbe 1071/2009/ES. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu spreminja tudi nekatere določbe v zvezi z javnim potniškim prometom, predvsem na področju posebnega linijskega prevoza, kjer se spreminjajo nekatere določbe, ki so ostale še iz prejšnje zakonodaje in jih je potrebno zaradi novih ukrepov v zvezi z integracijo javnega potniškega prometa ustrezno spremeniti. Spremeniti je potrebno tudi določbe v zvezi s subvencioniranim javnim potniškim prometom in jih prilagoditi novim ukrepom na področju subvencioniranega javnega potniškega prometa. Uvaja možnost nakupa polletnih in letnih vozovnic, ki bodo upravičence razbremenile administrativnih postopkov in čakalnih dob ob nakupu vozovnic. Za posamezne linije ali več linij v skladu z Uredbo 1370/2009 (ES) omogoča podelitev koncesije neposredno s sklenitvijo pogodbe po izvedbi postopka za ugotavljanje najugodnejšega ponudnika, kar bo omogočilo hitrejšo prilagajanja javnega potniškega prometa potrebam potnikov.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu znižuje zagrožene globe za fizične osebe, pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost ter njihove odgovorne osebe, in sicer za nekatere prometne prekrške, ki po nimajo pomembnejšega vpliva na prometno varnost.

2 CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Glavni cilj Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu je uskladitev z Direktivo 2003/59/ES, in sicer glede vpisa kode 095 v voziška dovoljenja oziroma posebne izkaznice o voziških kvalifikacijah. Uskladitev je nujna, saj je Evropska komisija 25. 10. 2012 poslala Republiki Sloveniji Uradni opomin – kršitev št. 2012/2160, s katerim ji očita kršitev splošnega dogovora glede prehodnih obdobj za pridobitev temeljne kvalifikacije z vsemi državami članicami, kot je bilo 27. 5. 2009 dogovorjeno na Odboru Evropske komisije za voziška dovoljenja, saj določbe glede prehodnih obdobj ni v celoti prenesla v svoj pravni red.

Cilj Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu je tudi zagotovitev ustreznega in učinkovitega nadzora nad izvajanjem rednih usposabljanj voznikov ter ločeno sporočanje podatkov o kršitvah prevoznih podjetij in upravljavcev prevozov v nacionalni elektronski register cestnih prevoznikov skladno s 5. točko priloge IV Uredbe 1071/2009/ES.

Cilj Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu je tudi spremeniti nekatere določbe v zvezi z javnim potniškim prometom, predvsem na področju posebnega linijskega prevoza, kjer se spreminjajo nekatere določbe, ki so ostale še iz prejšnje zakonodaje in jih je potrebno zaradi novih ukrepov v zvezi z integracijo javnega potniškega prometa ustrezno spremeniti. Spremeniti je potrebno tudi določbe v zvezi s subvencioniranim

javnim potniškim prometom in jih prilagoditi novim ukrepom na področju subvencioniranega javnega potniškega prometa.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu znižuje zagrožene globe za fizične osebe, pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost ter njihove odgovorne osebe, in sicer za nekatere prometne prekrške, ki po nimajo pomembnejšega vpliva na prometno varnost.

2.2 Načela

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu z minimalnimi spremembami zagotavlja pravilno izvajanje Direktive 2003/59, ustrezen nadzor nad izvajanjem rednih usposabljanj voznikov ter ločeno sporočanje podatkov o kršitvah prevoznih podjetij in upravljavcev prevozov v nacionalni elektronski register cestnih prevoznikov. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu spreminja tudi nekatere določbe v zvezi z javnim potniškim prometom, predvsem na področju posebnega linijskega prevoza, kjer se spreminjajo nekatere določbe, ki so ostale še iz prejšnje zakonodaje in jih je potrebno zaradi novih ukrepov v zvezi z integracijo javnega potniškega prometa ustrezno spremeniti. Spremeniti je potrebno tudi določbe v zvezi s subvencioniranim javnim potniškim prometom in jih prilagoditi novim ukrepom na področju subvencioniranega javnega potniškega prometa.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu znižuje zagrožene globe za fizične osebe, pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost ter njihove odgovorne osebe, in sicer za nekatere prometne prekrške, ki po nimajo pomembnejšega vpliva na prometno varnost.

2.3 Poglavitne rešitve

S predlagano spremembo Zakona o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 131/06) se določata skrajna roka za voznike drugih držav članic EU, do katerih morajo imeti kodo 95 vpisano v voziškem dovoljenju oziroma posebni izkaznici. Za voznike, ki so kategorijo D pridobili pred 10. 9. 2008 in kategorijo C pred 10. 9. 2009, začne obveza vpisa kode 95 veljati v skladu z dogovorom na odboru Komisije, in sicer za voznike kategorije D 10. 9. 2015 in za voznike kategorije C 10. 9. 2016. Ta roka sta skrajna roka v skladu z dogovorom na Odboru Evropske komisije za voziška dovoljenja. Države članice imajo sicer določene zelo različne datume, in sicer od držav, ki uveljavljajo kodo 95 že z letom 2008, do držav s skrajnim rokom 2016. Nekatere države imajo predvidene tudi različna leta za različne kategorije voznikov, in sicer glede na starost ali glede na datume, ko jim poteče veljavnost voziškega dovoljenja.

Predlaga se, da nadzor nad rednimi usposabljanji voznikov opravljajo inšpektorji, pristojni za promet. Inšpektor ima določena pooblastila, na podlagi katerih lahko izreka tudi ukrepe. Med drugim je pri nadzoru nad izvajanjem usposabljanj pomembno pooblastilo za legitimiranje oziroma ugotavljanje identitete osebe, ki se udeleži usposabljanja, in pa v določenih primerih tudi prepoved nadaljnega izvajanja usposabljanj do odprave nepravilnosti. Cilj Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu je zagotovitev ustreznega in učinkovitega nadzora nad izvajanjem rednih usposabljanj voznikov ter ločeno sporočanje podatkov o kršitvah prevoznih podjetij in upravljavcev prevozov v nacionalni elektronski register cestnih prevoznikov skladno s 5. točko priloge IV Uredbe 1071/2009/ES.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu spreminja tudi določbe v zvezi s subvencioniranim javnim potniškim prometom in jih prilagoditi novim ukrepom na področju subvencioniranega javnega potniškega prometa ter znižuje zagrožene globe za fizične osebe, pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost ter njihove odgovorne osebe, in sicer za nekatere prometne prekrške, ki po nimajo pomembnejšega vpliva na prometno varnost.

3 OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNOFINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun.

Predlog zakona nima finančnih posledic za druga javnofinančna sredstva.

4 NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun. Za izvajanje zakona dodatnih sredstev v sprejetem proračunu ni potrebno zagotoviti.

5 PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Direktiva 2003/59/ES o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov je bila sprejeta 15. 7. 2003. V skladu s 14. členom direktive je bil rok za prenos direktive 10. 9. 2006, rok za praktično uvedbo temeljnih kvalifikacij pa je potekel 10. 9. 2008 za voznike, ki imajo voziško dovoljenje kategorij D1, D1 + E, D ali D + E (avtobusi), in 10. 9. 2009 za voznike, ki imajo voziško dovoljenje kategorij C1, C1 + E, C ali C + E (tovornjaki). Direktivo so v svojo zakonodajo prenesle vse države članice in jo izvajajo. Na podlagi drugega odstavka 8. člena direktive je bil na seji Odbora Evropske komisije za voziška dovoljenja sklenjen sporazum, s katerim je bilo dogovorjeno medsebojno priznavanje prehodnih obdobj, ki so jih določile države članice. Države članice so izbrale različna merila za določanje nacionalnih rokov za redno usposabljanje voznikov, ki so imeli tako imenovane pridobljene pravice oziroma jim v skladu z direktivo ni treba delati izpita za pridobitev temeljne kvalifikacije.

Voznikove kvalifikacije in v nadaljevanju tudi dokončana redna usposabljanja voznik dokazuje z vpisano kodo 95 v voziškem dovoljenju ali posebni izkaznici o voziških kvalifikacijah. V preglednici je prikazano, kako države v EU vpisujejo kodo 95.

Države članice, ki kodo 95 dodajajo na voziška dovoljenja	Avstrija, Belgija, Nemčija, Grčija, Italija, Latvija, Litva, Luksemburg, Malta, Nizozemska, Poljska, Slovenija
Države članice, ki kodo 95 dodajajo na izkaznice o voziških kvalifikacijah	Bolgarija, Ciper, Češka, Danska, Estonija, Francija, Madžarska, Irska, Portugalska, Romunija, Slovaška, Španija, Švedska, Združeno kraljestvo
Finska	Mogoča sta oba načina.
Luksemburg	Koda je označena na voziškem dovoljenju. Na izkaznico je dodana samo pri voznikih, ki imajo stalno bivališče v drugi državi.
Norveška	Koda 95 je dodana na spričevalo o strokovni usposobljenosti. V prihodnosti bo dodana tudi na voziško dovoljenje.

Redno usposabljanje mora voznikom omogočati, da posodobijo zanje, ki je nujno za njihovo delo. Njegov namen je širiti in osveževati nekatere vsebine iz oddelka 1 priloge I direktive.

Redno usposabljanje v vseh državah traja 35 ur vsakih pet let, vsakič najmanj sedem ur skupaj. Večina držav članic dovoljuje, da se vozniki udeležijo enega sedemurnega usposabljanja, vendar določajo posebne zahteve, zlasti rok, v katerem mora biti opravljenih 35 ur usposabljanja. V nekaterih državah članicah je ta rok 12, 6 ali 3 mesece, lahko pa tudi en teden. Druge države

članice so določile tudi število sedemurnih usposabljanj, na katera je usposabljanje razdeljeno, npr. dva sedemurna tečaja, dva ločena modula, sestavljena iz sedemurnih usposabljanj po tri in dva dni, usposabljanje v petih zaporednih dneh oz. dve usposabljanji po tri in dva dni ipd.

Nekatere države, med katerimi je tudi Slovenija, so omogočile tako imenovana »letna usposabljanja«, kar pomeni, da lahko vozniki svojo obveznost 35 ur rednega usposabljanja vsakih 5 let opravijo tudi po 7 ur vsako leto. Podobno ureditev imajo tudi Švedska, Nemčija in Avstrija.

Prikaz ureditve prehodnih obdobj vpisa kode 95 in dokončanja prvih rednih usposabljanj za voznike, ki so vozniška dovoljenja pridobili pred 10. 9. 2008 (kategorija D) oziroma pred 10. 9. 2009 (kategorija C), v štirih pravnih sistemih držav članic EU:

Avstrija	kategorija D: 10. 9. 2013 kategorija C: 10. 9. 2014
Belgija	kategorija D: 10. 9. 2015 kategorija C: 10. 9. 2016
Češka	kategorija D: 1. 8. 2011 kategorija C: 1. 8. 2011
Nemčija	kategorija D: 10. 9. 2015 kategorija C: 10. 9. 2016

6 DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMELO SPREJETJE ZAKONA

Predlog zakona nima drugih posledic.

II BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 131/06, 5/07 – popr. 123/08, 28/10, 49/11, 40/12 – ZUJF in 57/12) se v osmem odstavku 17. člena, petem odstavku 31. člena, četrtem odstavku 32. člena, prvem odstavku 78. člena, 106. členu, prvem in drugem odstavku 117. člena, prvem odstavku 118. člena, drugem odstavku 122. člena in prvem odstavku 123. člena, besedi »prometni inšpektorat« v vseh sklonih nadomestita z besedilom »inšpektorat, pristojen za področje prometa« v ustreznem sklonu.

2. člen

Tretji odstavek 41. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Nadzor nad izpolnjevanjem pogojev iz prejšnjega odstavka in nad izvajanjem rednih usposabljanj voznikov opravlja inšpektorat, pristojen za področje prometa. V primeru ugotovljenih nepravilnosti pri izvajanju rednega usposabljanja ali neizpolnjevanja pogojev iz prejšnjega odstavka z odločbo naloži odpravo nepravilnosti in jo v vednost pošlje tudi ministrstvu, da preveri, ali so izpolnjeni pogoji za odvzem pooblastila. Inšpektor takoj prepove izvajanje rednega usposabljanja, če ugotovi kakšno od naslednjih nepravilnosti:

- če usposabljanje izvaja oseba, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev glede izobrazbe in izkušenj s področja, za katero se usposabljanje izvaja;
- če se usposabljanje ne izvaja po programu, ki ga določi ministrstvo;
- če se usposabljanje izvaja v prostorih, ki ne izpolnjujejo minimalnih pogojev, določenih s tem zakonom ali podzakonskim predpisom;
- če usposabljanje izvaja pravna ali fizična oseba, ki nima pooblastila ministra za izvajanje rednih usposabljanj.«.

3. člen

V drugem odstavku 45. člena se črta besedilo »se lahko opravlja samo z avtobusi in«.

V četrtem odstavku se beseda »avtobusi« nadomesti z besedilom »vozili za prevoz potnikov«.

4. člen

Naslov 48. člena se spremeni tako, da se glasi:
»(vozni red)«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:
»Voznik mora, ne glede na število potnikov, ustavljati na vseh avtobusnih postajah in postajališčih, določenih z voznim redom za linijo, na kateri takrat opravlja prevoz.«.

5. člen

V petem odstavku 49. člena se črta beseda »lahko«.

6. člen

V prvem odstavku 50. člena se na koncu doda nov stavek, ki se glasi:

»Za posamezne linije ali več linij se lahko v skladu z Uredbo 1073/2009/ES koncesija podeli neposredno s sklenitvijo pogodbe na podlagi izvedenega postopka za izbiro najugodnejšega ponudnika.«.

7. člen

V drugem odstavku 53. člena se črta besedilo »če ne posega v izvajanje javnega linijskega prevoza potnikov«, na koncu pa se doda naslednje besedilo:

»Pri izdaji dovoljenja mora ministrstvo upoštevati naslednja merila:

- časovno in krajevno dostopnost javnega linijskega prometa,
- vpliv na ekonomičnost poslovanja obstoječih linij prevoznika, ki izvaja javni linijski prevoz na tem območju.«.

8. člen

Prvi odstavek 54. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Posebni linijski prevoz je prevoz določene vrste potnikov. S posebnim linijskim prevozom se opravlja prevoz delavcev na delo in domov, prevoz šoloobveznih otrok, dijakov in študentov med domom in izobraževalno ustanovo, prevoz oseb s posebnimi potrebami med domom in zavodom ter prevoz vojakov in vojakinj ter njihovih družin med domom in vojašnico.«.

V drugem odstavku se črtajo drugi, tretji in četrti stavek.

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Storitve posebnega linijskega prevoza lahko poleg potnikov iz prvega odstavka tega člena uporabljajo tudi drugi potniki, če se tako s pogodbo dogovorita naročnik in izvajalec prevoza.«.

Peti odstavek se črta.

9. člen

V četrtem odstavku 113. člena se črta besedilo »v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje,«.

10. člen

V prvem in drugem odstavku 114.b člena, se številka »5« nadomesti s številko »2«.

11. člen

V drugem odstavku 114.c člena se besedilo »na način kot je to določeno s pogodbo med upravljavcem mestnega linijskega prevoza potnikov in ministrstvom, pristojnim za promet« nadomesti z besedilom »v mestih, kjer izvajajo univerzitetne študijske programe in v primeru, da so za mestni linijski prevoz zagotovljena sredstva v proračunu Republike Slovenije. Obseg oziroma višino subvencionirane mesečne vozovnice za subvencionirane vozovnice iz prejšnjega odstavka in obseg subvencioniranja določita ministrstvo, pristojno za promet in občina s pogodbo«.

12. člen

V prvem odstavku 114.č člena se besedilo » od 1. 9. do 31. 7.« nadomesti z besedilom »od 1. 10. do 30. 6.«.

V drugem odstavku se za besedilom »od 1. 9. do 30. 9.« doda besedilo, ki se glasi »in 1. 7. do 31. 7.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Upravičenec lahko namesto subvencionirane mesečne vozovnice uveljavlja pravico do subvencionirane polletne oziroma letne vozovnice. Polletne vozovnice za dijake so za obdobje od 1. 9. do 31. 1. in od 1. 2. do 30. 6. oziroma letne vozovnice za obdobje 1. 9. do 30. 6. tekočega šolskega leta. Polletne vozovnice za študente so za obdobje od 1. 10. do 31. 1. in od 1. 2. do 30. 6., letna vozovnica pa za obdobje od 1. 10. do 30. 6. tekočega študijskega leta.«.

13. člen

V prvem odstavku 114.d člena se za besedo »mesečno« doda besedilo »polletno, oziroma letno«, dvopičje se nadomesti s piko, 1., 2. in 3. točka pa se črtajo.

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Način in metodologijo izračuna cene mesečne, polletne in letne vozovnice, ter cene subvencionirane mesečne vozovnice, mesečne vozovnice za 10 voženj, polletne in letne vozovnice, ki jo plača upravičenec, ter razrede oddaljenosti, predpiše minister, pristojen za promet v soglasju z ministroma, pristojnima za izobraževanje in delo in socialne zadeve.«.

14. člen

Prvi in drugi odstavek 124. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(1) Z globo od 2000 do 4000 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravi ali opravlja prevoz potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu:

- brez licence (19. člen tega zakona),
- v nasprotju z izdano licenco (19. člen tega zakona),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- brez potrdila za voznike (peti odstavek 5. člena Uredbe 1073/2009/ES).

(2) Z globo od 1000 do 2000 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost:

- brez licence (19. člen tega zakona),
- v nasprotju z izdano licenco (19. člen tega zakona),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- brez potrdila za voznike (peti odstavek 5. člena Uredbe 1073/2009/ES).«.

15. člen

V prvem odstavku 125. člena se besedilo »4000 do 8000« nadomesti z besedilom »2000 do 4000«.

V drugem odstavku se besedilo »2000 do 4000« nadomesti z besedilom »1000 do 2000«.

16. člen

V prvem, drugem in tretjem odstavku 125.a člena se številka »3000« nadomesti s številko »1500«.

V četrtem odstavku se številka »1500« nadomesti s številko »750«.

17. člen

V prvem odstavku 126. člena se besedilo »2500 do 4000« nadomesti z besedilom »1250 do 2000«.

V drugem odstavku se besedilo »1000 do 2000« nadomesti z besedilom »500 do 1000«.

18. člen

V prvem odstavku 127. člena se besedilo »1500 do 2500« nadomesti z besedilom »750 do 1250«.

V drugem odstavku se besedilo »500 do 1000« nadomesti z besedilom »250 do 500«.

V četrtem odstavku se številka »420« nadomesti s številko »210«.

19. člen

V prvem odstavku 128. člena se besedilo »420 do 1250« nadomesti z besedilom »210 do 625«.

20. člen

V 129. členu se besedilo »1200 do 2500« nadomesti z besedilom »600 do 1250«.

21. člen

V prvem odstavku 131.a člena se besedilo »10000 do 15000« nadomesti z besedilom »5000 do 7500«.

V drugem odstavku se besedilo »4000 do 8000« nadomesti z besedilom »2000 do 4000«.

V tretjem odstavku se besedilo »1000 do 1500« nadomesti z besedilom »500 do 750«.

22. člen

V prvem odstavku 131.b člena se besedilo »3500 do 8000« nadomesti z besedilom »1750 do 4000«.

V tretjem odstavku se številka »2000« nadomesti s številko »1000«.

23. člen

V prvem odstavku 133.a člena se besedilo »10000 do 50000« nadomesti z besedilom »5000 do 25000«.

V drugem odstavku se besedilo »4000 do 8000« nadomesti z besedilom »2000 do 4000«.

V tretjem odstavku se besedilo »1000 do 1500« nadomesti z besedilom »500 do 750«.

24. člen

Za 133.a členom se dodata novo XIII.a poglavje in nov 133.b člen, ki se glasita:

»XIII.a POSEBNA DOLOČBA

133.b člen

(vpis kode za prevoznike Skupnosti)

Druga alineja prvega odstavka 33. člena zakona se za voznike prevoznikov Skupnosti začne uporabljati za voznike kategorij D1, D1 + E, D in D + E 10. septembra 2015, za voznike kategorij C1, C1 + E, C in C + E pa 10. septembra 2016.«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

25. člen

Koncesije, podeljene v skladu z Zakonom o prevozihi v cestnem prometu (Uradni list št 59/01 in 63/04) se podaljšajo za obdobje do podelitve koncesije na podlagi javnega razpisa, vendar največ do 31. 12. 2015.

26. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Zaradi spremembe naziva prometnega inšpektorata predlagamo, da se poimenovanje inšpektorata navede bolj na splošno.

K 2. členu

Ta člen določa, da nadzor nad izvajanjem rednih usposabljanj opravljajo prometni inšpektorji inšpektorata, pristojnega za področje prometa, določajo pa se tudi konkretni ukrepi, ki jih lahko inšpektor izvede, če pri usposabljanjih ugotovi nepravilnosti. V praksi se je namreč pokazalo, da gre pri nadzoru za opravljanje takih nalog, pri katerih je včasih treba tudi kakšno osebo legitimirati in odrediti izvedbo takojšnjih ukrepov. Te naloge najlaže opravijo pooblašene uradne osebe – inšpektorji, ki imajo za to na voljo tudi različna pooblastila, ki jim jih dajejo predpisi. Inšpektor bo lahko ob hujših kršitvah tudi takoj prepovedal nadaljnje usposabljanje. O ukrepih zoper

pooblaščenega izvajalca bo obvestil tudi ministrstvo, ki bo lahko izvajalcu, ki usposabljanj ne bo izvajal v skladu s predpisi, odvzelo pooblastilo.

K 3. členu

Gre za nomotehnični popravek.

K 4. členu

V praksi se je pokazalo, da ureditev, ki izhaja iz obstoječega člena ni ustrezna. Nova zakonska rešitev nalaga vozniku, da ustavi na postajah in postajališčih iz voznega reda za linijo na podlagi katere opravlja prevoz in omogoča prevozniku ustavljanje tudi na drugih prometnih površinah, primernih za ustavljanje.

K 5. členu

Če je prevoznik opustil opravljanje prevoza na posamezni registrirani liniji, katerega izvajanje je pridobil s koncesijo, se mu koncesija za to linijo mora in ne lahko odvzame, ter podeli drugemu prevozniku, ali izbriše iz registra linij. Opustitev opravljanja prevoza na posamezni registrirani liniji še šteje, če prevoznik najmanj 5 krat v koledarskem letu brez soglasja koncedenta ali razlogov zaradi višje sile ne opravi prevoza na posamezni registrirani liniji.

K 6. členu

Dopolnitev omogoča, da bodo za posamezne linije ali več linij sklenjene koncesijske pogodbe v skladu z Uredbo 1073/2009 (ES), ki omogoča, da se do vrednosti 1.000.000 milijon evrov oziroma do 300.000 prevoženih kilometrov letno lahko sklene koncesijska pogodba tudi brez izvedbe javnega razpisa. Sklenitev pogodbe bo možna po izvedbi postopka za izbiro najugodnejše ponudbe. Integracija železniškega in avtobusnega linijskega potniškega prometa in spremenjene potrebe prebivalcev na določenih območjih lahko zahtevajo, da se posamezna linija ali več linij odda prevozniku do mejnih vrednosti, ki jih določa Uredba 1073/2009 (ES) brez izvedbe razpisa za celotno koncesijsko območje ali Slovenijo.

K 7. členu

Integracija javnega potniškega prometa predvideva tudi ustrezno vključitev mestnega prometa v enoten sistem, zato se omogoča ministrstvu, da presodi o izdaji dovoljenja za izvajanje mestnega potniškega prometa v sosednja naselja glede na časovno in krajevno dostopnost javnega potniškega prometa in glede na vpliv nove linije na ekonomičnost poslovanja obstoječih linij koncesionarja. Koncesionar lahko na podlagi veljavne zakonodaje preprečuje podaljšanje linij mestnega potniškega prometa v sosednja naselja, ne glede na to kakšne so bile potrebe potnikov in dostopnost javnega potniškega prometa.

K 8. členu

Integracija javnega potniškega prometa predvideva tudi vključitev šolskih prevozov in drugih posebnih linijskih prevozov, da bi se izboljšal standard dostopnosti prebivalcem v naseljih, kjer ni ustreznih povezav. Dodatne možnosti za prevoz, ki so pomembne za potnike, ne bodo ogrozile poslovanja koncesionarjev na določenem območju, saj so posebni linijski prevozi omejeni na določene ciljne skupine in se izvajajo na območjih ali v časovnih obdobjih, ko ni ustreznega javnega linijskega prometa.

K 9. členu

Opremljenost in način opravljanja storitev postaj in javnih parkirišč za tovorna vozila in avtobuse je v pristojnosti ministra, pristojnega za promet.

K 10. členu

Spreminja se eden od kriterijev za uveljavitev pravice do subvencioniranega prevoza, oddaljenost bivališča od kraja izobraževanja s 5 na 2 km. Varuh človekovih pravic je v svojem mnenju št. 10.0-46/2012-7 – AD z dne 17.1.2013 ugotovil, da je določba 114.b člena, ki sredstev za subvencioniranje prevozov za dijake in študente, ki bivajo v kraju, ki je manj kot 5 km oddaljen od kraja izobraževanja diskriminatorna. Sprememba člena usklajuje minimalno oddaljenost za subvencioniranje prevozov med krajem bivanja in krajem izobraževanja s pravico do nadomestila

stroškov prevoza na delo in z dela, ki je v 168 členu Zakona o uravnoteženju javnih financ (Uradni list Republike Slovenije 40/12, 55/12 Skl.US: U-I-162/12-5, Up-626/12-5, 96/12-ZPIZ-2, 104/12-ZIPRS1314, 105/12), določena na dva kilometra.

K 11. členu

Določbe člena se usklajujejo z ukrepi na področju subvencioniranega prevoza mesečnih vozovnic dijakov in študentov pri uveljavljanju pravic do kombiniranih vozovnic v mestih, kjer zaradi dostopnosti do izobraževanja upravičenec kombinira medkrajevne prevoze s prevozi v mestnem prometu. Dodatna vozovnica za mestni promet se zagotavlja upravičencem le pod posebnimi pogoji in ni del univerzalne pravice. Pogoji so zagotovljena sredstva za integracijo mestnega prometa v enoten sistem in ustrezen dogovor med upravljavcem mestnega prevoza in pristojnim ministrstvom.

K 12. členu

Določbe člena se usklajujejo z ukrepi na področju subvencioniranega prevoza. Uvajata se polletna in letna vozovnica, ki bosta zagotovili zmanjšanje administrativnih postopkov, ki jih ima upravičenec pri nakupu vozovnic in zmanjšanje vrst ter obremenitev izvajalcev pri prodaji vozovnic.

K 13. členu

Določbe člena podrobno opredeljujejo pristojnosti za določitev cen vozovnic, cen subvencioniranih vozovnic, ki jih plača upravičenec in pristojnost za določanje razredov oddaljenosti.

K 14. členu

Sprememba prvega in drugega odstavka 124. člena ZPCP je bila potrebna zato, da se najprej posebej navedejo kazenske določbe za licenco Skupnosti, ki se nanaša na opravljanje prevozov potnikov (4. člen Uredbe 1073/2009/ES) in opravljanje prevozov blaga (4. člen Uredbe 1072/2009/ES). Nato pa so še posebej navedene druge kršitve, povezane z licenco Skupnosti in nacionalno licenco. Tako so kršitve, povezane z licenco Skupnosti in nacionalno licenco, natančno opredeljene.

Taka ureditev je potrebna zaradi tega, da bo mogoče posebej sporočati podatke o kršitvah prevoznih podjetij in upravljavcev prevozov v nacionalni elektronski register cestnih prevoznikov skladno s 5. točko priloge IV Uredbe 1071/2009/ES. Posebej se morata evidentirati predvsem kršitvi glede posedovanja licence Skupnosti za opravljanje prevoza potnikov in prevoz blaga, saj omenjeni kršitvi lahko pomenita izgubo dobrega ugleda iz Uredbe 1071/2009/ES za podjetje ter upravljavca prevoza.

Sprememba člena tudi znižuje zagrožene globe za domače ali tuje pravne osebe ali samostojne podjetnike posameznike oziroma posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost ter upravljavce prevozov pravne osebe, upravljavcev prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavce prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

K 15. členu

Sprememba člena znižuje zagrožene globe za domače in tuje fizične osebe, pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike oziroma posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost ter njihove odgovorne osebe, in sicer za nekatere prometne prekrške, ki nimajo pomembnejšega vpliva na prometno varnost.

K 16. členu

Sprememba člena znižuje zagrožene globe za pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike oziroma posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost ter njihove odgovorne osebe, in sicer za nekatere prometne prekrške, ki nimajo pomembnejšega vpliva na prometno varnost.

K 17. členu

Sprememba člena znižuje zagrožene globe za domače in tuje fizične osebe, pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike oziroma posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost ter njihove odgovorne osebe, in sicer za nekatere prometne prekrške, ki nimajo pomembnejšega vpliva na prometno varnost.

K 18. členu

Sprememba člena znižuje zagrožene globe za pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike oziroma posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost ter njihove odgovorne osebe, in sicer za nekatere prometne prekrške, ki nimajo pomembnejšega vpliva na prometno varnost.

K 19. členu

Sprememba člena znižuje zagrožene globe za pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike oziroma posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost ter njihove odgovorne osebe, in sicer za nekatere prometne prekrške, ki nimajo pomembnejšega vpliva na prometno varnost.

K 20. členu

Sprememba člena znižuje zagrožene globe za voznike tujega prevoznika ali prevoznika Skupnosti, in sicer za prometni prekršek, ki nima pomembnejšega vpliva na prometno varnost.

K 21. členu

Sprememba člena znižuje zagrožene globe za pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike oziroma posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost ter njihove odgovorne osebe, in sicer za nekatere prometne prekrške, ki nimajo pomembnejšega vpliva na prometno varnost.

K 22. členu

Sprememba člena znižuje zagrožene globe za pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike oziroma posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost ter njihove odgovorne osebe, in sicer za nekatere prometne prekrške, ki nimajo pomembnejšega vpliva na prometno varnost.

K 23. členu

Sprememba člena znižuje zagrožene globe za pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike oziroma posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost ter njihove odgovorne osebe, in sicer za nekatere prometne prekrške, ki nimajo pomembnejšega vpliva na prometno varnost.

K 24. členu

Ta člen uveljavlja prehodno obdobje za voznike iz drugih držav članic EU, ki so za vpis kode 95 v vozniško dovoljenje oziroma izvedbo prvega rednega usposabljanja uveljavljale različna prehodna obdobja, in sicer do 2010, nekatere pa tudi do skrajnega roka 2016. V skladu z Direktivo 2003/59 morajo vozniki, ki imajo vozniško dovoljenje kategorij D1, D1 + E, D ali D + E, opraviti prvo redno usposabljanje najpozneje do 10. 9. 2013, vozniki, ki imajo vozniško dovoljenje kategorij C1, C1 + E, C ali C + E, pa najpozneje do 10. 9. 2014. Ta rok se lahko izjemoma podaljša za posameznega voznika največ za dve leti, če lahko voznik tako izenači veljavnost vozniškega dovoljenja z veljavnostjo kode 95. Zaradi tega so nekatere države uveljavljale prehodno obdobje do skrajnih mogočih rokov, in sicer do 10. 9. 2015 in 10. 9. 2016. To pomeni, da v skladu z razlago Evropske komisije teh voznikov iz teh držav do teh datumov ni mogoče kaznovati, če v voznškem dovoljenju nimajo vpisane kode 95. Ker so države uveljavljale zelo različna prehodna obdobja (nekatere države imajo različna obdobja za različne kategorije voznikov ali celo starosti voznikov), je najustreznejša zakonska rešitev, da se uveljavi enotno prehodno obdobje za vse države, in sicer do skrajnih rokov, ki ju dopušča direktiva.

Slovenski vozniki težav v drugih državah EU ne bi smeli imeti, saj imajo skoraj vsi kvalifikacije priznane ali pa že pridobljene in tudi vpisane kode 95 v vozniška dovoljenja.

K 25. členu

Razpis za podelitev koncesij na podlagi Zakona o prevozih v cestnem prometu (Uradni list št 59/01 in 63/04) v letu 2010 ni uspel. Ker izvaja Slovenija projekt integracije javnega potniškega prometa, ki bo korenito spremenil sistem izvajanja javne službe javnega potniškega prometa in povezal železniški in avtobusni linijski potniški promet, je smiselno, da se izvede razpis, ko bodo v ključnih elementih že uveljavljeni procesi projekta integracije zato se obstoječe stanje podaljša do podelitve koncesije na podlagi javnega razpisa, vendar največ do 31. 12. 2015.

K 26. členu

Ta člen določa rok uveljavitve zakona, ki je zaradi opomina Evropske komisije minimalen, saj je nujno, da se določbe zakona čim prej uveljavijo.

IV BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

17. člen

(pridobivanje podatkov in vodenje zbirke)

(1) Evidenca in registri iz 15. člena tega zakona se vodijo kot centralna informatizirana zbirka. Ministrstvo pridobi podatke, navedene v prejšnjem členu, na podlagi elektronske povezave iz evidenc in registrov, ki jih vodijo ministrstvo, Carinska uprava Republike Slovenije, organ JPP, Davčna uprava Republike Slovenije, ministrstvo, pristojno za javno upravo, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, policija, sodni register, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, izdajatelj licenc in organi, pristojni za inšpekcijski nadzor cestnega prometa.

(2) Organi in organizacije, navedeni v prejšnjem odstavku, zagotovijo ministrstvu in izdajatelju licenc ustrezen neposreden elektronski dostop do evidenc in registrov, ki jih vodijo in v katerih so podatki, navedeni v prejšnjem členu, ter ustrezen elektronski prenos teh podatkov v evidenco in registre iz prejšnjega člena. Ministrstvo, izdajatelj licenc in organ JPP te podatke zbirajo, obdelujejo, shranjujejo, posredujejo in uporabljajo za izvajanje nalog po tem zakonu.

(3) Ministrstvo, pristojno za promet za namene odločanja o pravici vlagatelja do subvencioniranega prevoza poveže Evidenco subvencij prevoza s Centralno evidenco udeležencev vzgoje in izobraževanja in evidenco vpisanih študentov, ki ju vodi ministrstvo, pristojno za šolstvo in visoko šolstvo, tako da na podlagi podatka o EMŠO vlagatelja pridobi naslednje njegove osebne podatke:

- ime in priimek,
- status v obdobju koriščenja subvencije prevoza,
- stalno ali začasno prebivališče (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti, za naslove v tujini pa država in podatki o prebivališču),
- ime, naslov in matična številka vzgojno izobraževalnega zavoda oziroma visokošolskega zavoda,
- podatek o tem ali upravičenec biva v dijaškem oziroma študentskem domu ter podatek o koriščenju subvencioniranega bivanja študentov.

(4) Izvajalec sprejme vlogo in jo vnese v evidenco ministrstva. Vlagatelja se ob vložitvi vloge seznanijo, da bodo za potrebe pridobitve pravice do subvencioniranega prevoza obdelovani podatki iz prejšnjega člena. Na podlagi odločitve ministrstva o upravičenosti vlagatelja do subvencije za prevoz, izda izvajalec elektronsko vozovnico. Izvajalec pridobi iz evidenc subvencij prevoza za izdajo vozovnic in izvajanje nadzora nad uporabo subvencioniranih vozovnic, na podlagi podatka o imenu, priimku in naslovu upravičenca do subvencije, podatke o:

- številki odločbe o upravičenosti do subvencije;
- višini subvencije;
- obdobju upravičenosti do subvencije.

(5) Podatki v evidencah iz prejšnjega člena se hranijo:

- v evidenci iz prve alineje 15. člena tega zakona deset let po roku, do katerega je veljala licenca Skupnosti ali izvod licence;
- v evidenci iz druge in tretje alineje 15. člena tega zakona šest let po koncu aktivnosti voznika oziroma po poteku veljavnosti zadnje registracije vozila;
- v evidenci iz četrte alineje 15. člena tega zakona pet let po koncu opravljanja prevozov za lastne potrebe;
- v evidenci iz pete alineje 15. člena tega zakona za zadnjih pet let;
- v evidenci iz šeste in sedme alineje 15. člena tega zakona dve leti po poteku veljavnosti potrdila oziroma dovoljenja;
- v evidenci iz osme alineje 15. člena tega zakona za zadnji dve leti;

- v evidenci iz devete alineje 15. člena tega zakona se podatki hranijo še pet let po vpisu v evidenco, potem se anonimizirajo.

(6) Po poteku rokov iz prejšnjega odstavka se podatki hranijo trajno v zbirki dokumentarnega gradiva.

(7) Podatki iz prejšnjega člena se lahko posredujejo tudi drugim državnim organom, če ti to zahtevajo in podatke potrebujejo pri svojem delu. Podatki iz prejšnjih odstavkov, ki se nanašajo na določenega prevoznika, se lahko posredujejo prevozniku, če to zahteva.

(8) Ministrstvo, izdajatelj licenc in organ JPP zagotovijo prometnemu inšpektoratu dostop do podatkov iz evidenc iz 15. in 16. člena tega zakona z neposredno računalniško povezavo in z možnostjo dostopanja do teh podatkov z uporabo GPRS ali druge ustrezne tehnologije.

31. člen (začasni odvzem licence ali izvodov licence)

(1) Če izdajatelj licence sam ali na podlagi poročil pristojnih inšpekcijskih služb, policije ali carinski organov ugotovi, da je prevoznik v zadnjih dveh letih ponavljajoče več kot dvakrat kršil predpise iz drugega odstavka 21. člena tega zakona, mu glede na resnost kršitve in ob upoštevanju skupnega števila izvodov licenc začasno odvzame licenco oziroma začasno odvzame posamezen izvod licence. Pri tem se upoštevajo kršitve, za katere je bil prevoznik pravnomočno kaznovan.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka morajo nadzorni organi predložiti izdajatelju licence in navesti firmo ali osebno ime, sedež ali stalno prebivališče prevoznika, osebno ime, rojstne podatke in prebivališče voznika, znamko in registrsko označbo vozila, podatke o kršitvi ter opis kršitve. Izdajatelj licence za vsakega prevoznika vodi seznam storjenih kršitev, če pa za prevoznika ugotovi, da gre pri njem za ponavljajoče kršitve iz prejšnjega odstavka, mora začeti postopek v skladu s tem členom.

(3) Izdajatelj presoja resnost kršitve iz prvega odstavka tega člena glede na število storjenih kršitev v zadnjih dveh letih. Če je prevoznik storil tri kršitve, lahko izdajatelj izreče prevozniku samo začasni odvzem posameznih izvodov licence, pri čemer število odvzetih izvodov ne sme preseči 50 odstotkov vseh izdanih izvodov. Če ima prevoznik izdan samo en izvod licence, se mu lahko izreče začasni odvzem posameznega izvoda licence ne glede na prej navedene odstotke. Če je prevoznik storil štiri kršitve ali več, mu izdajatelj izreče začasni odvzem licence.

(4) Začasni odvzem licence ali začasni odvzem posameznih izvodov licence se lahko izreče v trajanju od enega do dvanajst mesecev. Pri določitvi trajanja ukrepa mora izdajatelj upoštevati tudi število predhodno izrečenih ukrepov v skladu s tem členom. Če se prevozniku izreče ukrep prvič, lahko ta ukrep traja največ tri mesece, drugič največ šest mesecev, tretjič in več pa do dvanajst mesecev.

(5) V odločbi o začasnem odvzemu licence ali začasnem odvzemu posameznih izvodov licence izdajatelj hkrati naloži domačemu prevozniku, da mu v osmih dneh po prejemu dokončne odločbe izroči licenco oziroma izvode licence za čas trajanja ukrepa. O ukrepu iz prvega odstavka tega člena izdajatelj takoj obvesti prometni inšpektorat in ministrstvo.

(6) Če prevoznik, ki mu je bil izrečen ukrep začasnega odvzema posameznih izvodov licenc, teh ne izroči v predpisanem roku izdajatelju, se mu izreče začasni odvzem licence.

(7) Če prevoznik, ki mu je bil izrečen ukrep začasnega odvzema licence, te izdajatelju ne izroči v predpisanem roku, se mu licenca trajno odvzame po postopku, določenem v 32. členu tega zakona.

(8) Zoper odločbo iz tega člena je v 15 dneh dovoljena pritožba na ministrstvo.

32. člen
(preklic in odvzem licence)

(1) Izdajatelj licence z odločbo prekliče veljavnost licence in jo imetniku licence odvzame, če ugotovi katerega od naslednjih razlogov:

- da ni več izpolnjen kateri koli od predpisanih pogojev za pridobitev licence, razen če je izpolnjen kateri od pogojev za začasni odvzem licence oziroma njenih izvodov po prejšnjem členu;
- da imetnik licence preneha ali je izbrisan iz registra samostojnih podjetnikov posameznikov;
- da je namerno predložil netočne podatke, ki so potrebni za izdajo licence;
- da je bil prevozniku izrečen začasni odvzem licence v skladu s prejšnjim členom in te v predpisanem roku ne izroči izdajatelju;
- da mu je bil izrečen ukrep iz prejšnjega člena več kot dvakrat v obdobju trajanja licence.

(2) Če nastane razlog iz prve alineje prejšnjega odstavka zaradi smrti ali opravilne nesposobnosti samostojnega podjetnika posameznika ali osebe, ki v podjetju nepretrgano in dejansko opravlja prevoze, lahko izdajatelj licenc za največ šest mesecev ohrani v veljavi licenco in z odločbo naloži imetniku licence, da izpolni pogoje za pridobitev licence, če bi bila zaradi preklica in odvzema licence povzročena nesorazmerna škoda in je pričakovati, da bo v tem času podjetje ustrezno vodeno. Rok iz prejšnjega stavka se lahko podaljša za tri mesece, če imetnik licence izkaže, da po svoji najboljših sposobnosti dela vse, da izpolni pogoje za pridobitev licence in je mogoče pričakovati, da bo v tem dodatnem roku te pogoje izpolnil.

(3) Če nastane razlog iz prve alineje prvega odstavka zaradi tega, ker imetnik licence ne izpolnjuje pogoja iz točke b) prvega odstavka 20. člena tega zakona, lahko izdajatelj licenc takrat, kadar na podlagi ekonomskih okoliščin podjetja predvideva, da bodo v skladu s finančnim načrtom pogoji o finančnem položaju ponovno trajno izpolnjeni v bližnji prihodnosti, za izpolnitev pogoja z odločbo določi največ šestmesečni rok.

(4) Imetnik licence mora v osmih dneh po prejemu dokončne odločbe o preklicu veljavnosti in odvzemu licence to vrniti izdajatelju licence skupaj z izvodi licenc. O preklicu in odvzemu licence izdajatelj licence takoj obvesti ministrstvo in prometni inšpektorat.

(5) Pristojni inšpektor ali inšpektorica (v nadaljnjem besedilu: inšpektor) predloži izdajatelju licence predlog za preklic veljavnosti in odvzem licence, če v okviru inšpekcijskega postopka ugotovi obstoj katerega od razlogov iz prvega odstavka tega člena.

41. člen
(pooblaščen centri za usposabljanje)

(1) Izvajanje pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja v skladu s 37. in 39. členom tega zakona opravljajo organizacije, ki jih na podlagi javnega razpisa pooblasti minister (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen centri za usposabljanje). Te organizacije so poklicne šole za voznike, organizacije, ki izvajajo nacionalne poklicne kvalifikacije ali vsake druge organizacije, ki izvajajo drug program izobraževanja oziroma usposabljanja.

(2) Pooblastilo izda minister z odločbo v upravnem postopku na zahtevo stranke organizaciji, ki izkaže, da:

- ima ustrezen program kvalifikacij in usposabljanja;
- ima ustrezne inštruktorje s potrebnimi kvalifikacijami;
- razpolaga s prostori za usposabljanje, učnimi pripomočki in gradivom ter voznim parkom za praktično delo.

(3) Ministrstvo izvaja nadzor nad izpolnjevanjem pogojev iz prejšnjega odstavka in izvajanjem pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja.

(4) Minister odvzame pooblastilo pooblaščenemu centru za usposabljanje, če pogoji iz drugega odstavka tega člena niso več izpolnjeni ali se izvajanje pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja ne izvaja v skladu s tem zakonom in predpisi izdanimi na njegovi podlagi.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka lahko minister pooblastilo začasno odvzame za čas od treh do dvanajst mesecev, če je mogoče pričakovati, da bo v tem času pooblaščen center za usposabljanje izpolnil pogoje iz drugega odstavka tega člena.

45. člen (opredelitev)

(1) Javni linijski prevoz je prevoz potnikov v cestnem prometu med avtobusnimi postajami in avtobusnimi postajališči na določeni liniji, po vnaprej določenem voznem redu, splošnih prevoznih pogojih in ceniku. Opravlja se lahko kot potniški, hitri ali direktni linijski prevoz.

(2) Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se lahko opravlja samo z avtobusi in mora biti dostopen vsem potnikom ne glede na to, da je lahko predmet posebne rezervacije.

(3) Vozni red mora prevoznik pred začetkom uveljavitve objaviti na avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih, na katerih so po voznem redu predvideni postanki. Splošne prevozne pogoje mora prevoznik objaviti na krajevno običajen način. Splošni prevozni pogoji morajo biti prilagojeni invalidom in njihovi uporabi.

(4) Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se na posamezni liniji lahko opravlja po istem voznem redu tudi z dodatnimi avtobusi.

(5) Izvajalec javnega linijskega prevoza lahko na določenih linijah in v določenih obdobjih zaradi manjšega števila potnikov opravi prevoze z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev.

(6) Prevoznik mora opravljati prevoze v skladu z registriranim voznim redom, cenikom, splošnimi prevoznimi pogoji in koncesijsko pogodbo.

(7) Voznik prevoznika mora v mejah razpoložljivih mest v vozilu skladno s predpisi o prevoznih pogodbah v cestnem prometu, voznim redom in splošnimi prevoznimi pogoji sprejeti v prevoz vsako osebo in njeno osebno prtljago ter voziti po voznem redu.

(8) Za uporabo pripomočkov za premagovanje gibalne in senzorne oviranosti (psi vodniki, drugi psi pomočniki in invalidski vozički) izvajalec javne službe linijskega prevoza potnikov ne sme zaračunavati dodatnih stroškov.

48. člen (prepoved ustavljanja)

(1) Voznik mora pri opravljanju linijskih prevozov imeti v vozilu kopijo ali prepis veljavnega voznega reda za linijo, na kateri takrat opravlja prevoz.

(2) Voznik ne sme ustavljati zunaj avtobusnih postaj in avtobusnih postajališč, ki so določena z voznim redom.

49. člen (prekinitev in opustitev prevoza na liniji)

(1) Prevoznik ne sme opustiti nobenega prevoza, določenega z voznim redom.

(2) Izjemoma sme biti na posamezni liniji ali delu linije prevoz začasno prekinjen, če nastanejo in dokler trajajo okoliščine, ki jih ni mogoče predvideti in katerih posledic ni mogoče odvrniti (višja

sila).

(3) O prekinitvi prevoza iz prejšnjega odstavka mora prevoznik obvestiti javnost po sredstvih javnega obveščanja takoj, ko nastopijo okoliščine, ki so povzročile prekinitvev, hkrati pa tudi organ JPP in pristojno inšpekcijo.

(4) Za trajno ustavitev izvajanja linije mora prevoznik dobiti posebno dovoljenje organa JPP.

(5) Če je prevoznik opustil opravljanje prevoza na posamezni registrirani liniji, katerega izvajanje je pridobil s koncesijo, se mu koncesija za to linijo lahko odvzame in podeli drugemu prevozniku. Če se ugotovi, da ni več potrebe po izvajanju prevoza na tej liniji, se vozni red za to linijo izbriše iz registra voznih redov.

50. člen (gospodarska javna služba)

(1) Država zagotavlja javni linijski prevoz potnikov, razen javnega linijskega prevoza v mestnem prometu in posebnega linijskega prevoza, kot javno dobroino z gospodarsko javno službo in na podlagi javnega razpisa podeli koncesije najugodnejšim ponudnikom prevozov.

(2) Vlada Republike Slovenije določi s koncesijskim aktom koncesijske linije, vrsto in obseg prevozov, način opravljanja, pogoje za njihovo zagotavljanje, standarde dostopnosti do javnega linijskega prevoza, prevozne cene in kakovost prevoznih storitev ter druge sestavine koncesijskega akta v skladu z zakonom.

(3) Organ JPP pred podelitvijo koncesij določi potrebe po prevozih (vozne rede), med koledarskim letom pa največ dvakrat na leto s spremembami voznega reda tega uskladi z dejanskimi potrebami po prevozih.

(4) Za zagotavljanje javnega linijskega prevoza potnikov se uvede sistem enotne vozovnice. Prevozniki, ki opravljajo javne linijske prevoze potnikov, se vključijo v izvajanje sistema enotne vozovnice.

(5) Uvedbo in izvajanje sistema enotne vozovnice uredi Vlada Republike Slovenije.

(6) V primeru, ko veljavnost koncesije poteče pred podelitvijo nove koncesije na podlagi javnega razpisa ali v primeru odvzema koncesije, se ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena izjemoma začasno podeli koncesija za opravljanje gospodarske javne službe javnega linijskega prevoza potnikov brez javnega razpisa, vendar največ za dve leti. V tem času se mora izvesti javni razpis za podelitev koncesije.

(7) V primeru, ko veljavnost koncesije poteče pred podelitvijo nove koncesije na podlagi javnega razpisa, se sklene nova pogodba s prevoznikom, ki je do tedaj izvajal gospodarsko javno službo. Če ta prevoznik ne sklene nove pogodbe, se lahko koncesija podeli drugemu prevozniku, ki že izvaja gospodarsko javno službo linijskega prevoza potnikov. V primeru, da se koncesija pred potekom koncesijske pogodbe odvzame, se sklene pogodba z drugim prevoznikom, ki že izvaja gospodarsko javno službo linijskega prevoza potnikov. V navedenih primerih se pogodba sklene za izvajanje storitev pod enakimi pogoji, kot so bili določeni v prejšnji koncesijski pogodbi.

(8) Če v primerih iz prejšnjega odstavka ne pride do sklenitve nove koncesijske pogodbe, se z odločbo naloži prevozniku, ki je do tedaj izvajal prevoze na podlagi koncesijske pogodbe, da te prevoze izvaja še naprej pod istimi pogoji. Ukrep se sme naložiti le za nujno potrebni čas do podelitve koncesije na podlagi javnega razpisa, vendar največ za dve leti.

53. člen (linijski prevozi v mestnem prometu)

(1) Organizacijo in način izvajanja linijskih prevozov v mestnem prometu lahko občina določi kot gospodarsko javno službo.

(2) Javni linijski prevoz se opravlja znotraj naselja, le izjemoma in v manjšem obsegu pa lahko tudi s sosednjimi naselji, če je to potrebno zaradi dnevne migracije ljudi v večje mesto, če ne posega v izvajanje javnega linijskega prevoza potnikov in če občina za to pridobi dovoljenje ministrstva.

(3) Pri urejanju linijskih prevozov v mestnem prometu in določanju gospodarske javne službe občina upošteva zlasti:

- obseg dnevne migracije in velikost gravitacijskega območja,
- soodvisnost medkrajevnega linijskega prevoza potnikov in mestnega linijskega prevoza,
- povezanost javnega mestnega cestnega prometa z drugimi vrstami prometa,
- zagotovitev dostopa in prostora za invalidske vozičke na avtobusih mestnega prometa.

(4) Sredstva za opravljanje javnega prevoza potnikov v mestnem prometu se zagotavljajo s prodajo prevoznih storitev in iz proračuna občine.

(5) Linijski prevoz v mestnem prometu v mestnih občinah, ki imajo več kot 100.000 prebivalcev, se obvezno opravlja kot lokalna gospodarska javna služba.

(6) Izvajalec linijskih prevozov v mestnem prometu lahko na določenih linijah in v določenih obdobjih zaradi manjšega števila potnikov opravi prevoze z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev, lahko tudi v pogodbenem razmerju z avtotaksi prevozniki.

54. člen (opredelitev)

(1) Posebni linijski prevoz je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje druge potnike. S posebnim linijskim prevozom se opravlja prevoz delavcev na delo in domov, prevoz šoloobveznih otrok, dijakov in študentov med domom in izobraževalno ustanovo ter prevoz vojakov in vojakinj ter njihovih družin med domom in vojašnico.

(2) Posebni linijski prevoz potnikov se izvaja praviloma z avtobusi na podlagi sklenjene pisne pogodbe med naročnikom prevoza in prevoznikom, pri čemer je naročnik prevoza pravna oseba in fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost. Seznam potnikov je obvezen sestavni del pogodbe. Med opravljanjem posebnega linijskega prevoza morata biti v vozilu pogodba in seznam potnikov, pri čemer sta lahko pogodba in seznam potnikov shranjena na elektronskem spominskem mediju. Prevoz potnikov, ki niso vpisani v seznam, je v posebnem linijskem prevozu prepovedan.

(3) Prevoznik mora v osmih dneh od sklenitve pogodbe iz prejšnjega odstavka o sklenitvi pogodbe obvestiti ministrstvo, ki vodi register posebnih linijskih prevozov, ki je javen.

(4) Izjemoma se kot posebni linijski prevoz lahko opravlja tudi prevoz drugih vrst potnikov, ki niso naštetih v prvem odstavku tega člena, v kraje in iz krajev, kjer ni javnega linijskega prevoza potnikov.

(5) Za opravljanje prevozov iz prejšnjega odstavka mora prevoznik pridobiti dovoljenje ministrstva. Pri izdaji dovoljenja mora ministrstvo upoštevati naslednja merila:

- časovno in krajevno dostopnost javnega linijskega cestnega in železniškega prevoza;
- posebne potrebe posebnih kategorij uporabnikov prevoza;
- vpliv na ekonomičnost poslovanja obstoječih linij prevoznika, ki izvaja javni linijski prevoz na tem območju.

78. člen (začasna prepoved opravljanja prevozov v Republiki Sloveniji)

(1) Tujemu prevozniku prometni inšpektorat ob hujših ali ponavljajočih se kršitvah tega zakona oziroma drugih predpisov v Republiki Sloveniji in mednarodnih pogodb začasno prepove opravljanje prevozov v Republiki Sloveniji. Teža ali ponavljanje kršitev se ugotavlja v skladu z 21. členom tega zakona. Za hujšo kršitev se šteje tudi, če prevoznik ne opravlja prevozov v skladu z izdanim dovoljenjem. Če pride do odstopanja od voznega reda zaradi formalnih postopkov pri prehajanju meja, se to ne šteje za hujšo kršitev, vendar mora biti tak razlog odstopanja izkazan z dokazili.

(2) Začasna prepoved opravljanja prevozov se lahko izreče za čas od treh do dvanajst mesecev. Če se ta ukrep izreče prevozniku prvič, se mu lahko izreče največ v trajanju šest mesecev.

(3) Če nadzorni organi na mejnem prehodu ugotovijo, da voznik opravlja prevoz brez ustrezne in pravilno izpolnjene dovolilnice ali dovoljenja, mu izrečejo predpisano sankcijo in ne dovolijo vstopa v Republiko Slovenijo, dokler ne predloži ustrezne listine.

(4) Če nadzornim organom v notranjosti Republike Slovenije voznik ne predloži ustrezne dovolilnice ali dovoljenja, mu izrečejo predpisano sankcijo in ga napotijo iz države. V tem primeru nadzorni organ izda posebno dovoljenje za izstop iz države in o tem obvesti ministrstvo.

(5) Stroške izdaje in vsebino posebnega dovoljenja iz prejšnjega odstavka določi minister.

106. člen

(prepoved vožnje tujemu prevozniku)

Prometni inšpektorat lahko začasno prepove tujemu prevozniku vožnjo po cestah v Republiki Sloveniji, če prevažata blago v nasprotju z zakonom ali mednarodno pogodbo in se ugotovi, da je to storil dvakrat ali večkrat. Prepoved se izreče za čas od treh do dvanajst mesecev. Ko se prepoved izreče prvič, se lahko izreče največ za šest mesecev. Nadzorni organi morajo obvestiti prometni inšpektorat, če ugotovijo, da je tuji prevoznik dvakrat ali večkrat prevažal blago v nasprotju z zakonom ali mednarodno pogodbo.

113. člen

(storitve in opremljenost postaj za tovorna vozila in javnih parkirišč za tovorna vozila in avtobuse)

(1) Postaja za tovorna vozila opravlja sprejem in odpravo, parkiranje in varovanje tovornih vozil ter zagotavlja bivanje in nastanitev voznega osebja v skladu s splošnimi pogoji poslovanja.

(2) Javno parkirišče za tovorna vozila in avtobuse zagotavlja urejeno in varno parkiranje tovornih vozil in avtobusov ter minimalne higienske pogoje za vozno osebje.

(3) Oprema postaj za tovorna vozila in javnih parkirišč iz tega člena mora zagotavljati varno in nemoteno izvajanje nalog, določenih v tem členu. Pri tem morajo biti upoštevani varnost uporabnikov in drugih udeležencev v prometu, minimalni standardi glede higienskih pogojev ter varstvo okolja.

(4) Minister predpiše v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje, opremljenost in način opravljanja storitev postaj in javnih parkirišč za tovorna vozila in avtobuse.

114.b člen

(upravičenec do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice)

(1) Upravičenec do subvencioniranega prevoza dijakov in študentov (v nadaljnjem besedilu: upravičenec) po tem zakonu je vlagatelj, ki ima bivališče najmanj 5 km oddaljeno od kraja izobraževanja in ima status:

- dijaka;
- udeleženca izobraževanja odraslih, ki se izobražuje po javno veljavnih programih poklicnega, srednjega in višjega strokovnega izobraževanja, če ni v delovnem razmerju, ni prijavljen kot brezposelna oseba ali se ne izobražuje v skladu s predpisi o urejanju trga dela do dopolnjenega 26. leta starosti;
- študenta, ki ni zaposlen.

(2) Pogoj oddaljenosti 5 km od bivališča do kraja izobraževanja je določen z razdaljo med krajem bivanja in krajem izobraževanja. Razdalja med krajem bivanja in krajem izobraževanja pomeni najkrajšo razdaljo od naslova nepremičnine, v kateri upravičenec biva do naslova nepremičnine, v kateri se upravičenec izobražuje.

(3) Do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice imajo pravico upravičenci, ki med izobraževanjem dnevno potujejo od kraja stalnega ali začasnega prebivališča do kraja izobraževanja in nazaj.

(4) Do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice za največ 10 voženj na mesec imajo pravico upravičenci, ki med izobraževanjem bivajo v kraju izobraževanja.

(5) Upravičenec, ki je zlorabil pravico do subvencioniranega prevoza, izgubi to pravico za tekoče šolsko oziroma študijsko leto. Med zlorabe pravice do subvencioniranega prevoza se šteje:

- nakup dveh ali več vozovnic, razen kombiniranih vozovnic
- ponarejanje dokumentov glede upravičenosti
- ponarejanje vozovnice
- uporaba vozovnice z neresničnimi podatki.

114.c člen

(predmet subvencioniranega prevoza)

(1) Upravičenec, ki se izobražuje zunaj kraja stalnega oziroma začasnega prebivališča ima za relacijo od kraja bivanja do kraja izobraževanja pravico do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice v javnem linijskem prevozu potnikov v cestnem prometu in železniškem prevozu, razen v mestnem linijskem prevozu potnikov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek ima upravičenec pravico do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice tudi za mestni linijski prevoz potnikov, na način kot je to določeno s pogodbo med upravljavcem mestnega linijskega prevoza potnikov in ministrstvom, pristojnim za promet.

(3) Na izračun subvencije vpliva dolžina relacije, na kateri upravičenec potuje. Za določanje višine subvencije se za dolžino relacije od kraja bivanja do kraja izobraževanja, upošteva razdalja med vstopnim postajališčem, ki je najbližje stalnemu oziroma začasnemu prebivališču upravičenca in izstopnim postajališčem, ki je najbližje izobraževalni ustanovi upravičenca.

(4) Dolžina relacije iz prejšnjega odstavka se razbere iz daljinarja, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za promet.

114.č člen

(predmet subvencionirane mesečne vozovnice)

(1) Za dijake se subvencionirajo prevozi v obdobju od 1. 9. do 30. 6. tekočega šolskega leta oziroma za študente od 1. 9. do 31. 7. tekočega študijskega leta.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka ima upravičenec s statusom študenta, v obdobju od 1. 9. do 30. 9. tekočega šolskega leta, pravico do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice za 10 voženj.

(3) Subvencionirana mesečna vozovnica velja za mesec, za katerega je izdana in velja še do konca prvega delovnega dne v naslednjem mesecu.

114.d člen
(določitev cene)

(1) Upravičenec plača subvencionirano mesečno vozovnico po enotni subvencionirani ceni, glede na razred oddaljenosti:

1. razred oddaljenosti – upravičenec potuje na razdalji do vključno 60 km;
2. razred oddaljenosti – upravičenec potuje na razdalji več kot 60 do vključno 90 km;
3. razred oddaljenosti – upravičenec potuje na razdalji več kot 90 km.

(2) Ne glede na dolžino relacije na kateri upravičenec potuje, ima upravičenec iz četrtega odstavka 114.b člena pravico do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice za največ 10 voženj na mesec.

(3) Razlika med polno ceno subvencionirane mesečne vozovnice in ceno subvencionirane mesečne vozovnice, ki jo plača upravičenec, predstavlja subvencijo.

(4) Način in metodologijo izračuna cen polne cene subvencionirane mesečne vozovnice in cene subvencionirane mesečne vozovnice, ki jo plača upravičenec, predpiše minister, pristojen za promet v soglasju z ministroma, pristojnima za izobraževanje in delo in socialne zadeve.

117. člen
(nadzorni in prekrškovni organi)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravljajo prometni inšpektorat, tržni inšpektorat, carinski organi in policija, in sicer:

- prometni inšpektorat izvaja nadzor nad izvajanjem vseh določb tega zakona in opravlja nadzor na cesti ter na sedežu prevoznikov in izvajalcev;
- carinski organi so pooblaščen, da na celotnem ozemlju Republike Slovenije preverjajo, ali imajo domači prevozniki, prevozniki Skupnosti in tuji prevozniki pri opravljanju prevozov v cestnem prometu dovolilnice, dovoljenja, druge dokumente in listine, predpisane v tem zakonu, predpisih Skupnosti in mednarodnih sporazumih. Carinski organi opravljajo tudi nadzor nad izvajanjem določb enajstega in dvanajstega odstavka 102. člena zakona na sedežu in v drugih poslovnih prostorih oseb, navedenih v tem členu;
- policija izvaja nadzor na cesti, in sicer nad določbami tega zakona, ki urejajo licenco Skupnosti, dovolilnice in dovoljenja za prevoz potnikov in blaga, ki jih mora imeti tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti, kabotažo ter dokumenti, ki jih mora imeti voznik med vožnjo v vozilu;
- tržni inšpektorat izvaja nadzor nad določbami zakona, ki določajo uporabo taksimetra (57. člen).

(2) Carinski organi in policija so v okviru pristojnosti iz prvega odstavka tega člena pooblaščen, da začasno odvzamejo dokumente, s katerimi se je pri opravljanju prevoza izkazal voznik prevoznika, če dvomijo o njihovi originalnosti, če niso ustrezni, pravilno izpolnjeni ali če voznik ne spoštuje pogojev, navedenih v dokumentu. Za začasno odvzete dokumente se izda potrdilo, skupaj z zapisnikom o začasnem odvzemu pa se pošljejo prometnemu inšpektoratu ali pristojnemu organu za izvedbo nadaljnjega postopka.

(3) Nadzorni in prekrškovni organi po tem zakonu lahko dostopajo za potrebe vodenja postopkov do podatkov v nacionalnem elektronskem registru, navedenih v podtočkah e) in f) 2. točke 16. člena Uredbe 1071/2009/ES.

118. člen
(inšpekcijsko nadzorstvo)

(1) Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravlja prometni inšpektorat. Neposredne naloge inšpekcijskega nadzorstva izvajajo inšpektorji za cestni promet (v nadaljnjem besedilu: inšpektorji).

(2) Nadzor nad opravljanjem prevozov v cestnem prometu se opravlja na sedežu in drugih poslovnih prostorih prevoznika ali pri opravljanju prevozov, pri čemer imajo inšpektorji pravico ustaviti in pregledati vozilo. V ta namen uporabljajo označena službena vozila in posebno tehnično ter svetlobno opremo.

(3) Zaradi izvajanja ukrepov iz prejšnjega odstavka mora voznik ustaviti na mestu, ki ga odredi inšpektor z dajanjem predpisanih znakov, na način in po postopku, ki ga predpiše minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve.

(4) Pregled vozila pomeni pregled prevoznega sredstva in blaga, ki se vozi v ali na njem. V primeru pregleda blaga, ki se vozi v prevoznem sredstvu in je obeleženo s carinskimi oznakami, je treba obvestiti carinski organ.

(5) Lastnik oziroma oseba, ki vozilo poseduje ali ga uporablja, ima pravico biti navzoč pri pregledu.

122. člen (nadzor in koordinacija nadzora)

(1) Organi iz prvega odstavka 117. člena tega zakona opravljajo nadzor nad izvajanjem določb tega zakona na celotnem ozemlju Republike Slovenije samostojno in v skupnih akcijah.

(2) Koordinacijo in načrtovanje stalnega nadzora v notranjosti Republike Slovenije opravlja prometni inšpektorat, ki od vseh organov, pristojnih za nadzor, tudi zbira in obdeluje podatke o opravljenih nadzorih in ugotovljenih kršitvah tega zakona. Vsi pristojni organi morajo prometnemu inšpektoratu poslati poročila o opravljenih skupnih nadzorih in izvedenih ukrepih.

(3) Način nadzora in koordinacije med nadzornimi organi natančneje določi Vlada Republike Slovenije.

123. člen (evidenca nadzorov)

(1) Prometni inšpektorat vodi evidenco o opravljenih nadzorih v skladu s tem zakonom in mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo.

(2) V evidenci iz prejšnjega odstavka se vodijo naslednji podatki:

- datum in kraj opravljenega nadzora,
- ime oziroma firma in sedež osebe, ki ji je bil izrečen ukrep v postopku inšpekcijskega nadzora,
- število kontroliranih vozil in voznikov,
- število in struktura ugotovljenih kršitev (predpis in člen).

124. člen (prekrški)

(1) Z globo od 4000 do 8000 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravi ali opravlja prevoz potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu brez licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti ali v nasprotju z izdano licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenjem Skupnosti (19. člen zakona, 4. člen Uredbe 1072/2009/ES in 4. člen Uredbe 1073/2009/ES).

(2) Z globo od 2000 do 4000 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno

opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

125. člen
(prekrški)

(1) Z globo 4000 do 8000 eurov se kaznuje za prekršek tuja pravna oseba ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. na območju Republike Slovenije izvaja ali izvede kabotažo brez dovoljenja oziroma se kaznuje prevoznik Skupnosti, če izvaja ali izvede kabotažo v nasprotju z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo 1072/2009/ES (108. in 109. člen);
2. opravlja ali opravi mednarodni prevoz blaga brez dovolilnice (102., 103. in 104. člen).

(2) Z globo 2000 do 4000 eurov se kaznuje voznik tuje pravne osebe ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

125.a člen
(prekrški)

(1) Z globo od 375 do 3.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ravna v nasprotju z določbo enajstega odstavka 102. člena tega zakona.

(2) Z globo od 375 do 3.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ravna v nasprotju z določbo dvanajstega odstavka 102. člena tega zakona.

(3) Z globo od 375 do 3.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka.

(4) Z globo od 150 do 1.500 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

126. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 2500 do 4000 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. omogoči uporabo svoje licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti oziroma njihovega izvoda drugi pravni osebi, fizični osebi, ki samostojno opravlja dejavnost, ali samostojnemu podjetniku posamezniku ali uporablja tujo licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenje Skupnosti oziroma njihov izvod (29. člen tega zakona, 4. člen Uredbe 1072/2009/ES in 4. člen Uredbe 1073/2009/ES);
2. opusti prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu na liniji, za katero ima koncesijo in registriran vozni red (prvi odstavek 49. člena);
3. opravlja linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu brez koncesije (50. člen);
4. opravlja posebni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu v nasprotju s 54. členom;
5. opravlja občasne prevoze potnikov v notranjem cestnem prometu v nasprotju s 55. členom;
6. opravlja ali opravi mednarodni linijski prevoz potnikov brez izvirnika dovoljenja ali dovoljenja Skupnosti (61., 62., 63., 66. člen tega zakona in 6. člen Uredbe 1073/2009/ES);
7. omogoči uporabo svojega dovoljenja ali dovoljenja Skupnosti za mednarodni linijski prevoz potnikov drugi pravni osebi, fizični osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku ali uporablja tuje dovoljenje ali dovoljenje Skupnosti (62., 63. člen tega zakona in 6. člen Uredbe

1073/2009/ES);

8. opravlja posebni linijski prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu na območju Republike Slovenije v nasprotju z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES (73. člen);

9. brez dovolilnice ali izpolnjene ustrezne potniške spremnice opravlja občasne oziroma brez dovoljenja opravlja izmenične prevoze potnikov v mednarodnem cestnem prometu (74., 75., 76. člen tega zakona in 12. člen Uredbe 1073/2009/ES);

10. ne zagotavlja upravljanja prevozov v skladu s 4. členom Uredbe 1071/2009/ES;

11. ne zagotovi upravljanja prevozov potnikov ali blaga v cestnem prometu med stavko v skladu s 116. členom tega zakona;

12. ne ravna po izrečenem ali izdanem ukrepu ali prepovedi inšpektorja (120. člen).

(2) Z globo od 1000 do 2000 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

127. člen (prekrški)

(1) Z globo od 1500 do 2500 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. opravlja prevoze v cestnem prometu in v vozilu nima izvoda svoje licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti oziroma potrdila o opravljanju mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe (33., 34., 82. člen tega zakona, šesti odstavek 4. člena Uredbe 1072/2009/ES in tretji odstavek 4. člena Uredbe 1073/2009/ES);

2. da v upravljanje oziroma vožnjo avtobus ali tovorno vozilo vozniku, ki ni strokovno usposobljen ali ni zadosti star (38. člen);

3. ne zagotovi uporabe taksimetra na način, da se le-ta uporablja v skladu z njegovim namenom, in sicer tako, da je za posameznega potnika ali povezane skupine potnikov taksimeter vključen od začetka do konca vožnje, da se cena prevoza izračuna na osnovi prevožene razdalje ter da sta taksimeter in obvestilo o maksimalni tarifi nameščena tako, da sta vidna uporabnikom prevoza. (57. člen tega zakona);

4. če v vozilu nima izvirnika dovoljenja za opravljanje linijskih ali izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu (66., 75. člen tega zakona in šesti odstavek 6. člena Uredbe 1073/2009/ES);

5. brez dovoljenja začasno prekine ali trajno ustavi prevoz potnikov na mednarodni liniji (72. člen zakona in 11. člen Uredbe 1073/2009/ES);

6. upravljalec avtobusne postaje ne opravlja nalog iz 111. člena tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih aktov;

7. med opravljanjem stalnih izvenlinijskih prevozov - shuttle prevozi – nima v vozilu dovoljenja lokalne skupnosti, potrjenega cenika, ki je pritrjen tako, da je viden uporabnikom ali drugih potrebnih dokumentov, oznak in opreme.

(2) Z globo od 500 do 1000 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo 420 eurov se kaznuje voznik, ki stori prekršek iz 1., 3., 4., 5. in 7. točke prvega odstavka tega člena.

128. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 420 do 1250 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. v predpisanem roku izdajatelja licence ne obvesti o spremembi podatkov, ki so vezani na pogoje za izdajo licence (30. člen tega zakona in peti odstavek 11. člena Uredbe 1071/2009/ES);
2. v predpisanem roku po prejemu dokončne odločbe o preklicu in odvzemu licence skupaj z vsemi izvodi licence ne vrne izdajatelju (32. člen);
3. voznik, ki ni državljan ene od držav članic Skupnosti, v vozilu nima potrdila v skladu z Uredbo Sveta 1072/2009/ES, da ta voznik dela pri prevozniku v skladu z zakoni ali drugimi predpisi o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov (33. člen);
4. voznega reda ne objavi v skladu s 45. in 71. členom tega zakona;
5. ne opravlja notranjega prevoza potnikov v skladu z voznim redom (45. člen);
6. o začasni prekinitvi prevoza v primeru višje sile ne obvesti javnosti po sredstvih javnega obveščanja, pristojnega organa in pristojne inšpekcije (49. in 71. člen);
7. v predpisanem roku o sklenitvi pogodbe o prevozu potnikov v posebnem linijskem prevozu ne obvesti direkcije (54. člen);
8. ne opravlja ali ne opravi mednarodnega linijskega prevoza potnikov v skladu s potrjenim cenikom, voznim redom in itinerarjem (67. in 68. člen);
9. upravljavec avtobusne postaje oziroma postaje (javnega parkirišča) za tovorna vozila ali avtobuse na vidnem mestu ne objavi delovnega časa, cenika in splošnih pogojev poslovanja (114. člen tega zakona);
10. inšpektorju ne predloži zahtevanih podatkov, pisnega pojasnila ali izjave v roku, ki ga določi inšpektor, ali če inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja nadzorstva ali mu ne dostavi poslovnih knjig, pogodb, listin in drugih dokumentov, če inšpektor to zahteva (120. člen).

(2) Z globo od 210 do 420 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

129. člen
(prekrški)

Z globo od 1200 do 2500 eurov se kaznuje za prekršek voznik tujega prevoznika ali prevoznika Skupnosti, ki ne izpolni pravilno dovolilnice za mednarodni prevoz blaga ali potnikov v cestnem prometu (tretji odstavek 78. člena in 103. člen).

131.a člen
(prekršek)

(1) Z globo od 10000 do 15000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka 110.a člena tega zakona in v pogodbi določi daljši rok.

(2) Z globo od 4000 do 8000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali

odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 1000 do 1500 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

131.b člen
(prekršek)

(1) Z globo od 3.500 do 8.000 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če opravlja avtotaxi prevoz voznik, s katerim nima sklenjenega delovnega razmerja (drugi odstavek 33. člena zakona).

(2) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 400 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

133.a člen
(prekršek)

(1) Z globo od 10.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnosti, ki ravna v nasprotju s četrtem odstavkom 17. člena zakona.

(2) Z globo od 4.000 do 8.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 1.000 do 1.500 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

V PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

Predlaga se obravnava predloga zakona po skrajšanem postopku, ker gre za manj zahtevne spremembe in dopolnitve zakona, povezane z usklajevanjem s pravom EU, in za druge manj zahtevne spremembe zakona.

Evropska komisija je 25. 10. 2012 Republiki Sloveniji poslala Uradni opomin – kršitev št. 2012/2160 v zvezi z izvajanjem Direktive 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. 7. 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov. V uradnem opominu ji očita kršitev splošnega dogovora glede prehodnih obdobj za pridobitev temeljne kvalifikacije z vsemi državami članicami, kot je bilo dogovorjeno na Odboru Evropske komisije za vozniška dovoljenja 27. 5. 2009, saj določbe glede prehodnih obdobj ni v celoti prenesla v svoj pravni red. Zaradi tega je treba spremeniti Zakon o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 131/06), kar je Republika Slovenija 24. 12. 2012 že sporočila Evropski komisiji v odgovoru na uradni opomin. S predlagano spremembo Zakona o prevozih v

cestnem prometu bo Republika Slovenija določila skrajna roka za voznike drugih držav članic EU, do katerih morajo imeti vpisano kodo 95 v vozniškem dovoljenju oziroma posebni izkaznici. Za voznike, ki so vozniške kategorije D1, D1 + E, D ali D + E pridobili pred 10. 9. 2008 in vozniške kategorije C1, C1 + E, C ali C + E pred 10. 9. 2009, začne obveza vpisa kode 95 veljati v skladu z dogovorom na Odboru Evropske komisije za vozniška dovoljenja, in sicer:

- za voznike vozniških kategorij D1, D1 + E, D ali D + E od **10. 9. 2015** in
- za voznike vozniških kategorij C1, C1 + E, C ali C + E od **10. 9. 2016**.

Zakon o prevozih v cestnem prometu se spreminja tudi zato, da bo mogoče učinkovito opravljati inšpekcijski nadzor nad izvajanjem rednih usposabljanj, spremembe pa urejajo tudi kazenske določbe za licenco Skupnosti, ki se nanašajo na opravljanje prevozov potnikov (4. člen Uredbe 1073/2009/ES) in prevozov blaga (4. člen Uredbe 1072/2009/ES). Zakon o prevozih v cestnem prometu je treba spremeniti zato, da bo mogoče sporočati podatke o kršitvah prevoznih podjetij in upravljavcev prevozov v nacionalni elektronski register cestnih prevoznikov skladno s 5. točko priloge IV Uredbe 1071/2009/ES.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu znižuje zagrožene globe za fizične osebe, pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost ter njihove odgovorne osebe, in sicer za nekatere prometne prekrške, ki po nimajo pomembnejšega vpliva na prometno varnost.

